

నీలి నీడలు

వి.యస్. రావ్

డి.పెక్టివ్ టెంపో చదువుతున్న స్కాట్ లాండ్ యార్డు క్రెక్లిమ్ రిటోర్టుని పక్కనే సోఫామీద పడేసి, ఆవు లిన్నా వాచీ చూసుకున్నాడు. పదకొండు చాటింది. సోఫాలోంచి లేచి చేతులు పెకతుతూ ఆలసటగా వొళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

టెంపో కోటును తీసి సోఫామీదికి వదిలాడు. అతని కుడి చెయ్యి నెక్ టైని ఊడదీసే ప్రయత్నం చేయసాగింది. ఛెయిమ్స్ రాగయుక్తంగా ధ్వనించాయి. అర్థరాత్రి అతిథి యెవరూ అనుకుంటూ హాల్లోకి నడిచాడతను. బోల్టు లాగి, తలుపు తెరిచాడు. గుమ్మంలో నిలబడ్డ వ్యక్తిని ఆశ్చర్యంలో చూశాడు. ఖరీదైన సెంటు మత్తెక్కినూ అతనిపై పు చూసుకొస్తోంది.

టెంపో ఏదో అడగబోయాడు. ఆమె అతన్ని దాదాపు లోసుకుంటూ లోపలకు మారింది. ఆశ్చర్యంలో టెంపో ఆమెపైపు తిరిగాడు.

“మిష్టర్ టెంపో, తలుపు మూసేయండి!” ఏదో చెట్టుమీంచి కోయిల తన గదిలోకి ఎగురుతూ వచ్చి, వారి కూసినట్టనిపించిందతనికి, అప్రయత్నంగా అతని చెయ్యి తలుపుని మూసింది.

“గొశ్యం పెట్టేయండి!”

టెంపో ఆమెపై పే మాస్తున్నాడు. అతని ఎడమ చెయ్యి ఆమె చెప్పినట్టుగా గొశ్యం పెట్టేసింది. లేత గులాబిరంగు ఆర్గండ్లీ చీర. అదేరంగు స్టీవ్ లెన్ జాకెట్. భుజాల్ని తాకుతూ అలలాగా కిందికి సాగిన బాబు హాయిర్. బోర్లించిన అంచేతుల్లా వున్న కనుబొమల కింద దీపాల్లా వెలుగుతున్న పెద్ద పెద్ద కళ్ళు. చెవులకి రైమండ్ రింగ్స్. తలమీద ముసుగులా వున్న వైటని ఆమె కిందికి లాగింది.

“మిష్టర్ టెంపో, క్షమించండి. ఏదీ కానివేళ ఇలా జొరబడ్డాను!” అందామె. “నన్ను పరిచయం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదనుకుంటా!” ఆమె నవ్వింది. చాక చక్కంగా, చక్కగా రికార్డుచేసిన సెలయేటి గలగల క్యాబ్ ఆమె కంఠంలో మోగినట్టనిపించింది. ఆమె కళ్ళు నవ్వుతున్నాయి.

డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వాడు. “నీ ఫోటోలేని ఫిలిం మ్యాగజైన్, కథల మాసపత్రిక, సచిత్ర వారపత్రిక ఏదో వొకటి సంపాదించడానికి ఎంతో ప్రయత్నించి, వోడిపోయాను!”

ఆమె, శశిప్రియ హాయిగా నవ్వింది. చిగురుటాకుల చాటునుంచి తొంగిచూసే మొగ్గలా, ఎర్రటి పెదవుల సందులోంచి తెల్లటి పళ్ళు తిళుక్కుమన్నాయి. “ఏక వచనంలో సంబోధించినందుకు ధాంక్స్! నా ఫోటో

అంశే మీకు అయిష్టమా?" ప్రశ్నిస్తూ నవ్విందామె.

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "యూ ఆర్ మిస్ట్రెస్. నీ ఫోటో ప్రచురించబడని పత్రిక ఆంధ్రదేశంలో లేను అని నా అరం! ఆచిరకాలంలో నువ్వు టాప్ స్టార్ అయిపోయావు! తారాపథంలోకి నూసుకెళ్ళిపోయావు."

"తారాపథంలోకి నూసుకెళ్ళిన వ్యక్తి మళ్ళీ నేలమీదికి, ధూళిలోకి కూలిపోయే ప్రమాదం కూడా వుంటుంది మిస్టర్ టెంపో!" శశిప్రియ నవ్వుతూ అంది. ఆమె నవ్వులో ఏదో లోపించింది. టెంపో కళ్ళు చిట్లించాడు.

"టాప్ హీరోయిన్ ఇలా ఆర్థరాత్రి...." అంటూ ఆగాడతను.

"మిస్టర్ టెంపో, ఎంతో కష్టపడి, మారువేషం వేసుకున్నంత పనిచేసి, చుట్టూ ముసురుకున్న వందిమాగధులనుంచీ, జలగలనుంచీ ఎలాగో తప్పించుకుని, చాలా రహస్యంగా ఇక్కడికొచ్చాను. మళ్ళీ త్వరగా నేను నా బంగారు పంజరంలోకి చేరిపోవాలి!" అప్రయత్నంగా ఆమె కుడిచెయ్యి బంగారు కమ్మీలో శుచ్చిన డిస్కో నల్లపూసల్ని తడివింది.

"ఆ గదిలో కూచుందాం...." టెంపో కదిలాడు. ఆమె అనుసరించింది.

టెంపో ఆమెకి సోఫా చూపించాడు. ఖరీదైన వానిటీ బాగ్ ని వొళ్ళో పెట్టుకుని, సోఫాలో కూచుని, కాలు మీద కాలు వేసుకుంటూ శశిప్రియ తెల్లటి పళ్ళు చూపిస్తూ నవ్వింది. ఆ క్షణంలో తన చేతిలో కమెరా లేనందుకు టెంపో విచారించాడు.

"కాఫీ, టీ, కూల్ డ్రింక్?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"ఏదో వొకటివ్వండి....వి వాంట్ సమ్ థింగ్

హాట్ ...” శశిప్రియ తడబడింది.

టేబుల్ మీద ప్లాస్టులో వున్న టీని రెండు కప్పుల్లో పోసి, ఆమెకి ఒక కప్పు అందించాడు టెంపో. వీళ్ళ గ్రతలో టీ చప్పరించసాగింది శశిప్రియ. కప్పు అంచుల మీదుగా ఆమె చేపలాంటి కళ్ళు టెంపోనే చూస్తున్నాయి. “థాంక్స్, టీ టీలాగే వుంది!” కప్పుని టిపాయ్ మీద పెట్టా అంది శశిప్రియ.

టెంపో ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది. “ఇంటా, బయటా నాకు స్పెషల్ టీ సమర్పించబడుతుంది. అదెప్పుడూ, ఇలా ఒరిజినల్ టీలా వుండదు!”

టెంపో నవ్వుతూ సిగరెట్ తిరిగించాడు. శశిప్రియ అప్రయత్నంగా ముక్కు చిట్టించింది. “సిగరెట్ వాసన నాకు నచ్చదు....”

“అయామ్ సారీ. వి కాంట్ హెల్ప్. నాకు నచ్చని వాసనని నేను ఇందాకట్నుంచీ సహిస్తున్నాను.”

“మిష్టర్ టెంపో....”

“నాకు నెంట్లు నచ్చవు. మనిషి అసలు వాసనని కప్పేట్టేస్తాయివి. మనిషి అసలు వాసననిబట్టి క్యూర్ త్యాన్ని అంచనా వేయడం నాకు ఇష్టం!” టెంపో నవ్వుతూ వివరించాడు. శశిప్రియ తేలిగ్గా నవ్వింది. టెంపో తదిలిన స్మోకరింగ్ ఆమెవైపు గమ్మత్తుగా కదుల్తోంది. మెల్లిగా దాన్ని మారంగా ఊదేసి, శశిప్రియ నవ్వింది.

మిస్టర్ టెంపో, మీరు దాపరికం లేకుండా మాట్లాడుతున్నార. సి నీ తారను మాస్తే మామూలుగా మగాడిలో అవుపించే ఆతుతా, ఆకలి, ఇన్ ఫీరియారిటీ

మీ కళ్ళలో మచ్చుక నా శేవు....”

“థాంక్స్, నీనీతారులుకూడా రెండుకాళ్ళ మనుషుల గే నా ఉద్దేశం! ఇంతకీ....”

“మిస్టర్ టెంపో,.... నాకు.... నాకు రారాని కష్టం వచ్చింది ...” శశిప్రియ ఆగి అదోలా చూసింది.

టెంపో ఆమెని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. ఏదో సందేహం ఆమె కళ్ళలో లీలగా ప్రత్యక్షమైంది.

“వినడానికి తయారుగా వున్నా!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు, నిద్రకు వైలట్ గా తోసుకొస్తున్న ఆవు లింతని బలవంతంగా మింగుతూ.

“మొదట చూడండి. తరవాత విందురుగానీ,” అంటూ శశిప్రియ వానిటి బాగ్ లోంచి ఒక వీడియో క్యాసెట్ ని ఇవతలికి తీసింది. టెంపో ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. శశిప్రియ అతనివేపు చూడ్డలేదు. ఆమె మెలిగా శేచింది. గోడవారగా వున్న వీడియో క్యాసెట్ పేయర్ వైపు వెళ్ళింది. టెంపో ఆమె వీపునే చూస్తూ మానంగా కూచున్నాడు. కాసెట్ ని విసిపిల్ వైట్ బటన్ నొక్కి శశిప్రియ వెనక్కి తిరిగింది. ఆమె మొహంలో చిరునవ్వు లేదు. మెలిగా సోఫావైపు నడిచింది. ఆమె అడ్డుతొలిగాక టీవీ స్క్రీన్ టెంపో దృష్టిని ఆకరించింది.

టెంపో కళ్ళు చెరిగినట్టయ్యాయి. కలర్ టీవీ స్క్రీన్ మీద అతని దృష్టి తాపడం అయిపోయింది. బాల్ రూమ్ తలుపు మూసిన స్త్రీ ఆకారం వెనక్కి. టెంపోవైపు తిరిగింది. సముద్రంలోంచి అప్పుడే వెళివచ్చిన జలకన్యలా వుందామె. ఆమె శరీరంమీద నీటిముత్యాలు తప్ప మరే అచ్చాదనా లేదు. ఎత్తైన గుండ్రటి రొండు పుట్టలమధ్య

సన్నటి పాములా నీళ్లు ఆమె స్తనాలమధ్య జారుతున్నాయి. రెండు చేతుల్ని పెకలే బాబుపొయిర్ని కనుపుతూ, కమెరాలోకి నవ్వుతూ చీకాచింతలేకుండా కడులోందామె.

మెల్లిగా, కమెరా డబుల్ బెడ్మీదికి తిరిగింది. మంచానికి ఆనుకుని అతను నిలబడాడు. అతనుకూడా ఆమెలాగే అప్పుడే పుట్టిన రిడ్డలా వున్నాడు, కాకపోతే ఆమెలాగే వయసొచ్చిన తరువాత పుట్టిన వాడిలా వున్నాడు. ఇద్దరి మొహాల్లో నవ్వు. ఆ నవ్వులో కోరిక నవ్వుతోంది. అతను చిలిపిగా చూస్తూ గెండు చేతులూ చాచాడు. అతని చేతులలోకి ఉద్రేకంలో జారిందామె; ఆమె.... శశిప్రియ ...

బాగా, ఎర్రగా కాలిన లోహం ముక్కలు ఒకదాని కొకటి అతుక్కుపోయినట్టు ఆమె, అతనూ.... టెంపోలేచాడు. చకచకా టీవీవైపు నడిచాడు. కలల్లో జరుగుతున్న తరవాత నాటకాన్ని చూడాల్సిన అవసరంలేదు. టెంపో చెయ్యి కదిలింది. నాటకం ముగిస్తూ తెరిసి లాగేసింది. టెంపో వెనక్కి తిరిగాడు.

శశిప్రియవైపు చూశాడు. ఆమె అతన్ని చూడ్డంలేదు. రెండు చేతుల్లో కణతల్ని నొక్కుకుంటూ తలవచ్చి కూచుందామె. ఆరిపోయిన సిగరెట్ని కిందపడేసి, టెంపో మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. మెల్లిగా నచి, శశిప్రియ ముందు ఆగి, ఆమెవేపు, కిందికి చూశాడు.

“పేక్షకుణ్ణి ఎన్నుకోడంలో నువ్వు పొరపాటు చేశావ్!”

శశిప్రియ ఉలిక్కిపడి తలెత్తింది. ఆమె కళ్ళు బలహీనంగా, దీనంగా చూస్తున్నాయి. తెల్ల మొహం వేసు

కున్న టీవీని వొకసారి చూసి, తన చూపుల్ని టెంపో
వైపు ఎత్తావామి.

“టెంపో గారూ, చూశారా?” ఆమె కంఠం వణి
కింది.

“ఒక మెతుకుపట్టి చూశాను; చాలు. అన్నం అంతా
చూడఖలేను! పెగా, ముందే చెప్పాను; నవ్వు ప్రేక్ష
కుడి సెలక్షన్ లో....”

“లోకంలోని ప్రేక్షకులు దాన్ని చూడకూడదనే
ఉద్దేశంతో ఈ ప్రేక్షకుణ్ణి ఎన్నుకున్నాను, మిస్టర్
టెంపో.”

డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ ఆమె
యెదురుగా కూచున్నాడు. యెక్కడికో యెగిరిపోయిన
నిద్ర గురించి ఆలోచిస్తూ, వెనక్కి జాలాడు.

“చూడడం అయింది. ఇంక విందామా?” అన్నాడు
నవ్వుతూ

శశిప్రియ నిట్టూర్చింది “మిస్టర్ టెంపో, మళ్ళీ
ఎప్పుడు మీలా తేలిగ్గా, హాయిగా నవ్వగలనా అనిపి
స్తోంది నాకు.... ఏదాది క్రితం నాకు వెళ్ళింది. తెలు
సుగా?”

“సినిమా ప్రతికలూ, గాసిక్ కాలమ్నూ నేను
చదవను.”

“వెళ్ళి గాసిక్ కాదు!” శశిప్రియ అడ్డుతగిలింది.

“నెవర్ మైండ్! ఇప్పుడు తెలిసిందిగా? నీకు ఏదాది
క్రితం వెళ్ళింది..... ప్రాసీడ్!” టెంపో నవ్వుతూ
సీన్నాడు.

“నా వెళ్ళి చాలా ద్రమటిగ్గా జరిగింది. ‘చీకట్లో
నీడలు’ అన్న అటర్ ఫ్లావ్ అర్చు ఫిలింతీనిన డై రెక్టర్

గంగాధర్ తో నా పరిచయం ఆచిరకాలంలో ప్రణయంగా ఎదిగింది. 'చీకట్లో నీడలు' బాక్సాఫీన్ ద్వారా పట్టణాన్ని, నిర్మాత దాదాపుగా చిత్రసన్ధ్యను తీసుకున్నా, గంగాధర్ కి రైట్ లుగా గొప్ప పేరాచ్చింది. గంగాధర్ టాలెంటూ, కమిట్ మెంటూ, కళాత్మకత, సామాజిక దృక్పథం నన్ను అతనికి ద్వారాగా చేశాయి. నేను యాభ్యుత్థుని ఒక చిత్రం వెళ్ళి నీనులో, అతని సెటింగులో, హాళాతుగా మా వెళ్ళి జరిగిపోయింది. సినిమాటిగా జరిగిన మా వెళ్ళి పెద్ద సంచలనం సృష్టించింది."

"శశిప్రియ, ఉపోదాతం ఆంజనేయుడి ఎలాసిక్ తోకలా పెనుగుతోంది!" టెంపో నవ్వుతూ అడ్డు తగిలాడు.

శశిప్రియ బలవంతంగా నవ్వింది. "శ్రీ లోకపోతే కుభంలేదు, అసలు పాయింటులోకి అడుగుపెట్టున్నా. వెళ్ళిపోయిన ఆర్నెల్లదాకా హనీమూన్ వెళ్ళలేకపోయాం: నా చిత్రం పూర్తికాని కారణంగా. వేరే కాలక్షిప్త్ కేన్సిల్ చేసుకుని, హనీమూన్ వెళ్ళాం. ఫారిన్ కంట్రీస్ లండన్, న్యూయార్క్, వెనిస్... చివరికి పారిస్..." శశిప్రియ ఆగింది.

సిగరెట్ పీకని యాష్ ట్రేలో నొక్కి టెంపో ఆమెవైపు కానిమ్మన్నట్టు చూశాడు.

"మేం వెళ్ళిన ప్రతిచోటికీ స్వర్గం దిగొచ్చింది. గతాన్నీ, భవిష్యత్తునీ మరిచిపోయి, అందర్నీ, అన్నింటినీ మరిచిపోయి ఇద్దరమే.... ఇద్దరూ ఒక్కరుగా ఆనందానికి, తృప్తికి ప్రతిరూపాలుగా గడిపాం. పారిస్ లో.. పారిస్ లో అగ్నిపర్యటం బద్దలెంది. మా స్వర్గాన్ని ఆ

లావా దారుణంగా మంచేసింది..” శశిప్రియ కంఠం క్రమక్రమంగా తగ్గుతూ, గుసగుసగా మారిపోయింది.

2

ఫారిన్.

హోటల్ డి ఫారిన్, వెడల్ నూట్.

కిలకీల నవ్వుతూ శశిప్రియ గదిలో ప్రవేశించింది. ఆమె వెనకనే గదిలోకి మారి తలుపు మూసే గంగాధర్ తటాలున ఆమె వెంట పట్టుకున్నాడు. శశిప్రియ గిరుక్కున తిరిగి వీపుచుట్టూ వెంటనే చుట్టుకుంటూ అతని దగ్గరగా జరిగింది. ప్రేమగా, అలసటగా అతన్ని ఆనుకుని, వెడల్పాటి ఛాతీమీద తల వాల్చింది. గంగాధర్ చేతులు ఆమె మొహాన్ని ఇరువైపులా పట్టుకుని పెక్కతాయి. చుట్టూ మసీదాకారిన ప్రమిదల్లో వెలుగుతున్న జ్యోతుల్లోకి మిరుగుతున్న శశిప్రియ కాటుక కళ్ళు అతని కళ్ళల్లోకి చూశాయి. ఎర్రటి పెదవులు చిరుగాలికి కదిలే చిగురాకులా ఆలలాదాయి ఆమె కళ్ళల్లోని కోరికని పెదవులు ధ్వనిలేని భావలో వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. అప్రయత్నంగా ఆమె శరీరం వెంట్రబోచెని హత్తుకునే కొత్త తీగలా అతని టాడుగాటి శరీరాన్ని హత్తుకుంది. మెల్లిగా నిట్టూర్చిందామె.

చెంపల్ని నొక్కుతున్న అతని చేతుల్ని సున్నితంగా తొలగిస్తూ శశిప్రియ దూరంగా జరిగి, బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది. గంగాధర్ చిరునవ్వుతో ఆమె వెళ్ళినవైపు చూస్తున్నాడు. కాసేపట్లో బాత్ రూమ్ లోంచి ఆమె ఇవతలికి వచ్చింది. ఉలిపిరికాగిరిలలాంటి మాక్సి ఆమె సౌందర్యాన్ని ఎత్తిచూపుతోంది. ఇంకా ఫుల్ నూట్ లోనే వున్న భర్తని ఆక్షేపంగా చూసిందామె.

నవ్వుతూ దగ్గరగా జరిగి, కోటు గుండీలు విప్పే ప్రయత్నం చేసింది. గంగాధర్ కాడలాంటి ఆమె వేళ్ళని పట్టుకున్నాడు. వెకె తి ఎర్రటి ఆరచేతుల్ని ముద్దెట్టుకున్నాడు.

“ప్రియా, మాక్స్‌తో నా కళ్ళని కప్పేస్తున్నావెందుకు?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

శశిప్రియ సిగ్గుపడుతూ నవ్వింది. “అకుల చాటున వుంటే నే పువ్వుకి అందం!”

“నో. నువ్వు నువ్వుగా కనిపించాలి నాకు! నీ దుస్తుల్ని కాకుండా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాన్నేను!” గంగాధర్ కంఠంలో ప్రేమ ఆవేశంగా ధ్వనించింది. అతని కళ్ళు ఆరాధనగా మారిపోయి ఆమెని చూస్తున్నాయి.

“నాకు సిగ్గు..” శశిప్రియ మెల్లిగా అంది. మళ్ళీ ఆమె చేతులు అతని కోటు గుండీల్ని పట్టుకున్నాయి. మళ్ళీ అతని చేతులు ఆమె చేతుల్ని పట్టుకుని ఆపాయి.

“కమాన్ బాక్స్ రిజర్వ్ చేయించాను. మూవీ కళాం” అన్నాడతను.

“వొద్దు. సైట్ సీయింగ్ తో ఆలిసిపోయాను. కోజంతా జనం మధ్యలోనే గడిచిపోయింది. ఇంక మళ్ళీ లోకంలోకి రాను. మీ దగ్గరగా..”

“గంటన్నరేగా? కమాన్!” అంటూ గంగాధర్ ఆమె నొదిలేసి వార్డ్ రోల్ కై పు కదిలాడు. ముదురు పసుపుచ్చరంగు కంజీవరం పట్టుచీరీని మంచంమీద పడేశాడు. “కట్టుకో కట్టుకో పట్టుచీర!” రాగయుక్తంగా పాడుతూ నవ్వాడు.

శశిప్రియ బుంగమూతి పెట్టింది.

“హోటల్ కి దగ్గర. ఓడియన్ థియేటర్. కొత్త దంపతులు చూసితిరాల్సిన కళాఖండం ఆడుతోందని

ప్రాప్రయిటర్ జార్ అడక్కుండానే టికెట్స్ తెప్పించేశాడు. “వండర్ ఫుల్ స్ట్రీటులెంట్ ఫర్ న్యూరీ వెడ్స్!” అన్నాడతను. వెళ్ళకపోతే మన కల్చర్ని సందేహిస్తాడు. పారిస్ దృష్టిలో ఇండియన్ కల్చర్ని మనం అవమానించకూడదు. వెగా మనిద్దరం షాబిజినెస్ వాళ్ళమని అతనికి తెలుసు!”

శశిప్రియ అతన్ని అలసటగా చూసింది. “తెలుగు సినిమాలో అతిచిన్న డైలాగ్ నెజాలో మాట్లాడేస్తున్నాడు! ఆల్ రైట్. ఓడిపోయాను. కళ్ళు చూసుకోండి. కంజీవరంలో ప్రత్యక్షమవుతాను!” అంది నవ్వుతూ...

కమరి యల్స్ పూర్తయ్యాక అసలు సినిమా ప్రారంభమైంది. టెటిల్స్ లేవు. చివన్న వేస్తారా? ఆలోచిస్తూ చూస్తున్న శశిప్రియ ఉలిక్కిపడింది. ముంజేతిని గిల్లకుని, రెప్పలు రెపరెపలాడించి, మళ్ళీ చూసింది. ఆమె గుండె ఆగినంత పనయింది.

వెడల్పాటి స్క్రీన్ మధ్యలో ఆ యువతి నూలు పోగు లేకుండా ప్రత్యక్షమైంది. నీటిముత్యాలు ఆమె శరీరంమీద పూసల్లా మెరుస్తున్నాయి. బాత్ రూమ్లోని మిరర్ లో తనని చూస్తున్నట్టు అనుభూతి కలుగుతోంది ఆమెలో. కలా? నిజమా?

లోపల్నుంచీ తన్నుకొస్తున్న కేకని బలవంతంగా గొంతుకలోంచీ అణగదొక్కి, పక్కనే కూచున్న భర్త వేపు ఆందోళనతో చూసిందామె. గంగాధర్ మంత్రి మగ్గుళ్ళా చూస్తున్నాడు. అప్రయత్నంగా ఆమె అతని చేతిని పట్టుకుంది. గంగాధర్ చెయ్యి చల్లగా వుంది. ఆమె వేళ్ళు వణుకుతున్నాయి. అతను ఆమె చేతిని తీసి

వేయలేదు. ఆమె వెళ్ళు చూడలేదు. చీకట్లో ఆతని మొహాన్ని చదవడానికి శశిప్రియ వ్యర్థప్రయత్నం చేసింది.

సన్న మూలుగు ఆమె దృష్టిని తెరవేపు లాగింది. ఆమె శరీరం ఒక్కసారిగా చల్లబడింది. పొడుగ్గా, లావుగా వున్న యువకుడు మంచంమీద నగ్నంగా పడుకున్నాడు. ఆతనిమీద...తను...తనేనా? శశిప్రియ తలలో రాకెట్లు విపరీతంగా శబ్దంచేస్తూ దూసుకెళ్తున్నాయి. చెవుల్లో భయంకరమైన హోయ. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. ఏమాత్రం సిగ్గు, సంశయం లేకుండా తను ఆతనిమీద... తన మొహం ఆతని మొహంమీదికి వాలింది. నాలుగు పెదవులు రెండుగా కరిగి అతుక్కుపోయాయి. సన్నగా చప్పుడు. తన శరీరం వెర్రిగా, వెర్రిగా, వేగంగా కదుల్తోంది. కడుపులోంచి తన్నుకొస్తున్న వాంటిని శశిప్రియ బలవంతాన ఆపుకుంది.

గంగాధర్ వేపు కంగారుగా చూసింది. అతను ఊపిరి పీల్చుకోని విగ్రహంలా కూచున్నాడు. ఆమె చెయ్యి ఆతని మణికట్టవేపు భయం భయంగా పాకింది. గంగాధర్ హోయ.... ఫెయిల్తేందా? టకటక కొట్టుకుంటున్న నాడి ఆమె వేళ్ళకి తగిలింది.

మరో కేక ఆమె దృష్టిని తెరవేపు లాగింది. తన ఆకారం ఇప్పుడు మంచంమీద అడ్డంగా పడివుంది. కాళ్ళు నేలని తాకుతున్నాయి. అతను కింద నించున్నాడు. ఆతను.... ఆతని శరీరాన్ని, భయంకరంగా, అసహ్యంగా లజ్జలేకుండా అవుపిస్తున్న ఆతని శరీరాన్ని మరిచిపోతూ ఆమె ఆతని మొహంమీద దృష్టిని కేంద్రీకరించింది. ఎవరు? ఎవరతను? శశిప్రియ కళ్ళు మూసుకుంది. ఏదో

చీకటి అగాధంలోకి తను వేగంగా జారిపోతోంది. చిక్కటి కాటుక సముద్రంలో మునిగిపోతోంది. తారు లాంటి అలలు తనని మింగేస్తున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి తన చేతిని ఎవరో లాగుతున్నారు... చెయ్యి పట్టుకుని తనని కాటుక సముద్రంలోంచి ఇవతలికి లాగుతున్నారు. శశిప్రియ ఉలికిపాటుతో కళ్ళు తెరిచింది. తనని యెవరూ లా గ డ ం లే దు. తన వేళ్ళమధ్యనుంచీ గంగాధర్ చెయ్యి విడిపించుకోబడింది. అతను అటువేపు నిలబడ్డాడు. అప్రయత్నంగా ఆమె లేచింది. తూలిపడ బోతూ నిలదొక్కుకుంది.

తెరమించి తను విచిత్రంగా పెడుతున్న చిన్న కేకలూ, మూలుగులూ ఆమె దృష్టిని బలవంతంగా లాగాయి. కళ్ళు మూసుకుని తలని ఆవేశంతో ఆటూ ఇటూ ఆడిస్తూ తను అరంలేని చప్పుళ్ళు చేస్తోంది. చర్మం వొలిచేసిన జింకతో కసాయివాడు కాడిస్టిక్ గా ఆడు కుంటున్నట్టు యెవరో రాక్షసుడు తన శరీరాన్ని.... కానీ ఆ కసాయివాడి కార్యక్రమాన్ని తను సంపూర్ణంగా, హాయిగా ఎంజాయ్ చేస్తోంది!

బాక్స్ లో తనొక్కతే వున్నట్టు ఆమె గుర్తించింది. కంగారుగా ఇవతలికి పరుగెత్తింది. పడడుగుల దూరంలో తల వాల్చుకుని, రెండు చేతుల్ని కోటుజేబుల్లో దోపు కుని గాయపడిన పెనికుడిలా నడుస్తున్నాడు గంగాధర్. తడబడే అడుగుల్లో ఆమె అతన్ని వెంబడించింది. చెమటతో తన శరీరం తడిసి ముద్దయినట్టు శశిప్రియ గుర్తించింది. మెదడు పూర్తిగా మొద్దుబారిపోతోంది. అప్రయత్నంగా పట్టుచీర చెంగుని తలమీదుగా కప్పుకుని తర్తను అనుసరించింది.

గంగాధర్ వెనుతిరగలేదు. మంత్రముగుడిలా, స్టీవ్ వాకర్ లా కదులున్నాడు. అండర్ గ్రౌండ్ ధియేట్రోంచీ తను ఎలా తైటికి వచ్చిందో శశిప్రియకి తెలీదు. హోటల్ దాకా ఎలా నడిచిందో ఆమెకి తెలీదు....

చూసిన తలుపుకి బలహీనంగా జారాబడి అలాగే నిలబడిపోయిందామె. గదిలో ఆమె లేస్తే గంగాధర్ ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఆమెవేపు చూడకుండా మాటు విప్పేశాడు. లుంగీ కట్టుకుని బాత్ రూమ్ వైపు నీరసంగా కదిలాడు. చెమటతో తడిసి బిగుసుకుపోయిన ఆతని మోహాన్ని కన్నీటి తెరల వెనకనుంచీ చూసిందామె. ఆర్నెల్లపాటు ఆబ్బుతో మంచంపట్టి, అప్పుడే లేచి మొదటిసారి నడుస్తున్న వ్యక్తిలా మెల్లిగా నడుస్తున్నాడు గంగాధర్. బాత్ రూం తలుపు చూసుకుంది.

దుఃఖం వెలువలా ఆమెలోంచీ పొంగుతోంది. శశిప్రియ మంచంవేపు కదిలింది. ఆడంగా బోర్లాపడిపోయి వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది. ఏడుపు ఆమె భుజాల్నీ, వీపునీ గడగడ వణికిస్తోంది. ఏడుపు కన్నీళ్ళ రూపంతో ఆమె మోహాన్నీ, మెత్తటి పరుపునీ తడిపేస్తోంది....

*

*

*

శశిప్రియ ఉలిక్కిపడింది. ఆమె శరీరంలోని సర్వ శక్తిని ఏడుపు కన్నీళ్ళ రూపంలో భారీ చేసేసినట్టుంది. మెల్లిగా తిలెత్తి మంచంమీద చూసింది. గంగాధర్ లేడు. శశిప్రియ గుండె దడదడ కొట్టుకుంది. కంగారుగా మంచంమీంచీ కిందికి దిగిందామె. తిడబడే అడుగులతో బాత్ రూమ్ వేపు కదిలింది. బాత్ రూమ్ లో ఆతనులేడు. దుఃఖాన్ని దిగమింగే ప్రయత్నంలో పంటితో కింది పెదవిమీద గాటుపడుతోంది.... కింద, మంచం దగ్గర

కుప్పగా పడున్న గంగాధర్ గ్రే కలర్ మాట్ మీద ఆమె చూపులు వాలాయి.

శశిప్రియ గుమ్మంవేపు కదిలింది. వణికితే తలలుపు లాగింది. ఒక్కసారిగా ఆమె గుండె దడ తగ్గింది. ముందు గదిలో సోఫామీద వెనక్కి వాలి, కాళ్ళని టీపాయ్ మీదపెట్టి గది కప్పుని తడేకంగా చూస్తున్నాడు గంగాధర్. అతని వెచాలమధ్య సిగరెట్ వెలుగుతోంది. పొగ మేఘంలా అతని పైన వేళ్ళాడుతోంది! గంగాధర్ మళ్ళీ సిగరెట్ కాలుస్తున్నాడు!

శశిప్రియ వేగంగా అతనివైపు కదిలి, కొంచెం దూరంలో తటాలున ఆగింది. అతని కాళ్ళ పక్కన టీపాయ్ మీద సగంపైగా ఖాళీ అయిన పీవాన్ రీగల్ విస్కీబాటిలుంది. పక్కనే ఖాళీలోటా.... శశిప్రియ ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరుస్తూ అతన్ని సమీపించింది. గంగాధర్ తలతిప్పలేదు.

శశిప్రియ అమాంతం సోఫాలో కూలిపోయి, అతని వొళ్ళో తలనూర్చి వెక్కివెక్కి ఏడవసాగింది. ఆమె చేతులు వెనుకాలిలో లేత తీగల్లా వణుకుతూ అతని శరీరాన్ని చుట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. గంగాధర్ చెయ్యి కదలేదు. ఆమె తలమీద వాలలేదు.

తన తల కిందిమంచీ అతను దూరంగా జరుగుతున్నట్టు ఆమె గుర్తించింది. అతని శరీరమింజీ ఆమె చేతులు బలహీనంగా జారాయి. ఆమె ముహూనికి సోఫా మెత్తగా, చల్లగా తగిలింది. విస్కీ లోటాలోకి దూకుతూ చప్పుడు చేస్తోంది. శశిప్రియ తటాలున తలెత్తి చూసింది.

లోటా అందుకుని అతను నిటారుగా నించున్నాడు.

అటువేపు తిరిగి ఒక్క గుక్కలో దాన్ని భారీచేశాడు.

“వివాండ్లీ” శశిప్రియ ఏడుపు అతిఃస్వ. మిద పిలుపుగా మారింది. గంగాధర్ మరబొమ్మలా తల తిప్పాడు. ఎర్రగా వున్న అతని కళ్ళలో చైతన్యం, జీవం లేవు. విశ్వంలోని దుఃఖం, ఓటమి ఆ కళ్ళలో స్పష్టంగా అవుపిస్తున్నాయి.

“నేను నేను.. ఏ పాపం ఎరగను..... మీరు తప్ప నన్ను ఎవ్వరూ.... తాకలేదని మీకు తెలుసు.... అదంతా ఏమిటో.... ఆ.... తెరమిది.... అన్యాయం.... ఏమిటో.... నిజంగా నాకు తెలీను....” ఏడుపు ఆమెకి అడ్డుతగిలింది.

గంగాధర్ తదేకంగా క్షణకాలం ఆమె కళ్ళలోకి చూశాడు మానె రాసిఃట్టు అతని మొహం చెమటతో మెరుస్తోంది. మెల్లిగా అతని పెదవులు కరిలాయి. చిరు నవ్వు అతని కండరాల్ని కదిలించింది జీవంలేని చిరు నవ్వుది. ఓటమిని కళ్ళకి చూపించే చిరునవ్వు కిందికి వొంగి విస్కీ బాటిల్ని అందుకున్నాడతను. మెల్లిగా బెడ్ రూమ్ వేపు కదిలాడు.

“ఏ....మం .. డీ !” శశిప్రియ దీనంగా అరిచింది. గంగాధర్ మెల్లిగా వెనక్కి తిరిగాడు. వణుకుతూ సోఫాలో కూచుని, కన్నీళ్ళతో తనని ప్రాధేకుపూర్వకంగా, దయనీయంగా చూస్తున్న శశిప్రియ మొహం లోకి ఆయోమయంగా చూశాడు. అతని పెదవులు అది రాయి.

“మాక్సీ లేకుండా నా కళ్ళకి కనపించాలంటే నీకు.. చచ్చేంత సిగ్గు! కమా?” గంగాధర్ కంఠం బొంగురుగా వుంది.

శశిప్రియ భోరున ఏడుస్తూ రెండు చేతుల్లో మొహాన్ని

దాచుకుంది. బిగరగా చప్పుడుచేస్తూ బెడ్ రూమ్ తలుపు
మూసుకుంది. కన్నీళ్ళతో ఆమె అరచేతులు తడు
స్తున్నాయి.

3

శశిప్రియ కన్నీళ్ళతో డిటెక్టివ్ టెంపోని చూసింది.
టెంపో ఆమెని సానాభూతితో చూశాడు. పారిస్
ప్రణయం—వివరించడానికి ఆమెపడ్డ నరకయాతన ఆ
కళ్ళలో స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది.

“తరవాత?” ప్రశ్నించాడు టెంపో.

“గంగాధర్ నామీద విరుచుకుపడలేదు. కనీసం
కోపం ప్రకటించలేదు. బంగారు బొమ్మ బదులు మట్టి
బొమ్మ తనకి లభించందన్న వోటిమి, దైన్యం తప్ప
మరో భావం ఆయన మొహంలో కనిపించలేదు. ఆయన
తిట్టినా నాకు కొంత శాంతి లభించి వుండేది....”
శశిప్రియ చెప్పుకుపోతోంది.

“పారిస్ హోటల్ బెడ్ రూమ్ తలుపు మూసుకుంది.
తరవాత?” టెంపో ఆమెని అసలు విషయంలోకి
లాగాడు.

“ఆయన ఆ గదిలో, నేను ముందుగదిలో.... వుండి
పోయాం. ఆ తరవాత నేను లేస్తే ప్రవర్తించాడాయన.
హనీమూన్ కాన్సిల్ చేశాడు. ఆయన విమానం ఎక్కాడు.
నేనూ ఎక్కాను. ఇద్దరం ఇంటికి వచ్చాం. నన్ను వొడి
లేసి, ఎటో వెళ్ళిపోతాడని హాడిలిపోయాను. ఆయన
నన్ను ప్రాణంలా ప్రేమించాడు. ఏదీ తేల్చుకోని అయో
మయ సితిలో కొంతకాలం వుండిపోయాను. పారిస్ బూ
ఫిలిమ్ ఆయనకి నన్ను దూరంచేసింది; విస్కీని దగ్గర
చేసింది. ఈ ఆర్నెల్లగా ఇద్దరం అపరిచిత వ్యక్తుల ఒకే

కప్పుకొంద జీవితమున్నాం.”

టెంపో తలపంకినూ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

“నేను ఏ అపరాధం చేయలేదనీ, ఆ ఫిలింలాని మిస్టర్ ఎమిటో అరంకావడంలేదనీ, నిజాన్ని తేల్చి ఏదో నిర్ణయం తీసుకుందామనీ చెప్పి చూశాను. నా నిజాయి తీని విప్పి చెప్పడానికి ప్రయత్నించాను.”

“గంగాధర్ ఏమన్నాడు?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“మిస్టర్ టెంపో! రాతివిగ్రహం ముందు మాట్లాడితే ఏ రిస్పాన్స్ వస్తుందో అదే వచ్చింది....”

టెంపో ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

“గంటసేపు నేను మాట్లాడినా గంగాధర్ పెదవి కదపడు. మాట్లాడే శక్తిని కోల్పోయిన వ్యక్తిలా, ప్రపంచంలోని బాధనంతా పోగుచేసి నింపుకున్న గిన్నె లాంటి కళ్ళతో నా మొహంలాకి చూస్తాడు. మెంటల్ షాక్ లాంటిది తగిలించేమో అని భయపడ్డాను. గంగాధర్ కి తెలియకండా సైకియాటిస్టు సహాసినిని ఆయన్ని పరీక్షించ మన్నాను. నాలుగు వారాలు టెస్టుచేసి గంగాధర్ నార్మల్ గా వున్నాడంది ఆమె!”

“ఆల్ రైట్ ఈ క్యాసెట్ ఎక్కడిది?” టెంపో విషయం మార్చి ప్రశ్నించాడు.

“పారిస్ లో ప్రత్యక్షమైన క్యాసెట్ ఇంకా ఎక్కడెక్కడ ప్రదర్శించ దుతోందో అని హాడిలి చచ్చి పోయాను. తిరిగి రాగానే శేఖర్ ని ఆ పనిమీద నియమించాను....”

“శేఖర్ ఎవరు?”

“నన్ను చిత్రరంగానికి పరిచయం చేసిన వ్యక్తి. నా డైరీ అతనే చూసేవాడు.”

“చూసేవాడు అంటే ఇప్పుడు చూడ్డలేదా?”
 టెంపో ఆడుతిగిలాడు.

“ఆర్మెల్లుగా గంగాధర్ ఆ పని చూస్తున్నాడు. గతాన్నీ, వర్తమానాన్నీ మరిచిపోడానికి తనకి ఆ పని అవసరం అన్నాడు. పారిననుంచి తిరిగొచ్చాక నాతో మాట్లాడింది ఆ వొక్కసారే! ఏదో వ్యాపకం చేతిలో వుంటే గంగాధర్ మామూలు మనిషి అవుతారనీ మా అనుబంధం చక్కబడుతుందనీ భావించాను. అన్నట్టు ‘డెరీ’ అంటే మీకు తెలుసుకుంటాను.”

“ప్రాధ్యూస్ర్కి నీ కాలోషీట్స్ ఇవ్వడం” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. “రైట్, శేఖర్ని క్యాసెట్ పని మీద నియమించావు.”

“యస్, మొదట ఇండియా అంతా గాలించ మన్నాను. దొరికినచోట ఎంత డబ్బెయినా పారేసి క్యాసెట్స్ని కొనేయమన్నాను. నాలుగు నెలలపాటు శేఖర్ భూప్రదక్షిణం చేశాడు. ఇంగ్లండ్, అమెరికా గల్ఫ్ కంట్రీస్, ఆఫ్రికా ఒకటేమిటి? ఆన్నీ. చివరికి పారినలానే ఈ క్యాసెట్స్ని అతను పట్టాడు. కొన్ని లక్షల ఖర్చుతో ఈ క్యాసెట్ సంపాదించ గలిగాను....”

“కావీలు వుండొచ్చు!”

“ఉండొచ్చు....ఇవాళ కాకపోతే కేపు మార్కెట్లో కోకొలలుగా పుట్టుకురావొచ్చు. అది జరక్కండా అపాలి!” శశిప్రయ ఉద్రేకంతో అంది.

డిటెక్టివ్ టెంపో ఫ్లాస్కాలోని దీని రెండు కప్పుల్లో పోశాడు. శశిప్రయ కృతజ్ఞతతో చూస్తూ ఒక కప్పు ఆందుకుంది.

“బూ ఫీలిమ్స్ ఆమ్మే ప్రతిచోటా, అద్దెలకిచ్చే ప్రదేశాల్లో, ప్రదర్శించబడే ప్రదేశాల్లో. శేఖర్ నిర్విరామంగా ప్రయత్నించాడు. అయినా, ఎక్కడో మరొక కాపీ దాక్కుని వుండొచ్చు. అంచేత మీరు అన్నిచోట్లా, అన్ని దేశాల్లో ప్రయత్నించి....”

టెంపో చెయ్యే తి ఆమెని వారించాడు. టీ కప్పుని కింద పెట్టి సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఆమెవేపు తదేకంగా చూశాడు.

“శశిప్రియా. సముద్రంలో కలిసిపోయాక ఇంసుకని పట్టుకోలేం. లోకమంతా వెతకడంకన్నా, ఈ క్యాసెట్ ఎక్కణ్ణుంచీ పుట్టుకొచ్చిందో ముఖ్యంగా మనం కనిపెట్టాలి!”

శశిప్రియ మాట్లాడకుండా చూసింది.

“ఈ సమస్యని ఎదుర్కోడానికి సరైన పద్ధతి అదే. దానికి నీ సహాయం పూర్తిగా, సంపూర్తిగా కావాలి.”

“చెప్పండి. ఏం కావాలి?” శశిప్రియ ఉద్రేకంతో అంది.

“నిజం!”

శశిప్రియ కళ్ళు చిటిస్తూ చూసింది. టెంపో చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“నేనడిగే ప్రశ్నలకి నువ్వు ఖచ్చితంగా నిజమైన సమాధానాలు చెప్పాలి!”

“అబద్ధాలా దాల్చిన అవసరం నాకు లేదు. అడగండి!” అందామె ఆవేశంతో.

“క్యాసెట్లోని ఆ వ్యక్తి ఎవరు?”

“తెలీదు.”

“పెళ్ళికి ముందు నీకు ఎవరెవరితో కారీరక సంబంధం

వుండేనా?”

శశిప్రియ దెబ్బతిన్నట్టు చూసింది.

“శిలాన్ని సంతర్పించేస్తే గానీ నీనిమాగంగంలో పెక్కి రావడం ఆసంభవమన్నది దాదాపుగా నిజమే. కానీ నా విషయంలో అది అబద్ధం. శరీరంలో కాకుండా సౌందర్యంలో నేను పెండితెంమిదికి ఎక్కాను. శరీరంలో కాకుండా టాలెంట్‌లో తారాపథం చేరుకున్నాను...”

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “నీనిమా ప్రపంచంలో అని నేను అడగలేను. ‘పెళ్ళికి ముందు’ అన్నాను!”

“మిష్టర్ టెంపో, గంగాధర్‌లో పెళ్ళి జరిగేదాకా నేను కన్యక!”

టెంపో తలపంకిస్తూ నూటిగా ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు. “పెళ్ళి జరిగాక?”

శశిప్రియ చిన్నగా నవ్వింది. “పెళ్ళయ్యాక యే అడదీ కన్యగా కంటిన్యూ కాలేదని మీకు తెలుసు!”

టెంపో నవ్వలేను. “పెళ్ళయ్యాక నీ కన్యాత్వం గురించి నేను ప్రశ్నించలేదు. పెళ్ళయ్యాక, నీ భర్త కాకుండా మరెవరైనా....”

“మిష్టర్ టెంపో.... ఆయామ్ సారీ.... నా భర్త గంగాధర్ ఒక్కడికే నేను భార్యను. ఆ మగాడికి ఒక్కడికే నేను అడదాన్ని!”

“పెళ్ళికిముందు నికు మగాళ్ళలో కారీరక సంబంధం లేదు. పెళ్ళయ్యాక వేరే మగాడిలో సరిబంధంలేదు. మరి ‘అది ఎలా తయారైంది?’” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“అది అరం కావడంలేదు....” శశిప్రియ నిస్సహాయంగా అంది.

డిప్రెస్డ్ టెంపో సోఫాలోంచి లేచాడు. పాంటు

శేబుల్లో చేతులు మూర్చి పచార్లు ప్రారంభించాడు. శశి ప్రేయ తల ఆతను ఎటు తిరిగితే అటు తిరుగుతోంది. టెంపో తటాలున ఆగి ఆమిని తదేకంగా చూశాడు.

“శశిప్రియా, నీ మొహం మాత్రం నేను చూడగలుగుతున్నాను. ఫర్మ్లో ‘నీ మొహం’ మాత్రం నీదిగా నేను గురించగలను. మొహం కాకుండా తతిమ్మా శరీరం.... నీదో కాదో నాకు తెలీదు....” టెంపో ఆగాడు.

“నాకు తెలుసు: నాదే!”

టెంపో సాలోచనగా తల పంకించాడు. “ఆ మధ్య పేపర్లలో చదివే వుంటావు.... ఒకానొక హిందీ నటి, ఒకానొక సినిమాలో ఒక మాస్తరుగా వివస్త్త్ర ఆయ్యే నీనుంది. ఆ తరవాత ఆ నటి నటించిన-నటించిన అనాలో పాల్గొన్న అనాలో నాకు తెలీదు—బ్లూ ఫిలిం క్యాసెట్టుగా వచ్చేసింది .”

“తెలుసు....”

“సినిమాలో గుడ్డలు ఊడదీసుకుంటున్న బిట్కి చాక చక్కంగా కంటిన్యూటీ అందించి, ఆ నటి మొహానికి మరో అడదాని శరీరాన్ని అతికించి ఆ బ్లూ ఫిలిం తయారుచేయ బడిందని తరవాత తెటపడింది....”

“తెలుసు, అలాంటి అవకాశం ఇక్కడలేదు. అయి దదుగులా అయిదంగుళాలా సాక్షాత్తుగా శశిప్రియే!”

“నువ్వు ఇక్కడికొస్తున్నట్టు ఎవ్వరికి తెలుసు?” టెంపో ఉన్నట్టుండి విషయం మూర్చి ప్రశ్నించాడు.

“బంటమనిషి కే చెప్పాలి. ఫ్రెండింటికి వెళ్తున్నట్టు చెప్పాను. ఫ్రెండింటికి వెళ్ళాను. నా కార్ని అక్కడ వదిలేశాను. ఆమి కారు తీసుకొచ్చాను. జనం నా కార్ని గురుపడ్డారు. అది ప్రమాదం....”

“అయితే నువ్విక్కడికి రావడం ఎవ్వరికీ తెలివన్న మాట?” టెంపో అడ్డొస్తూ ప్రశ్నించాడు.

“తెలీదు, సుజాత ఇంటికి వెళుతున్నట్టు నా ఫ్రెండుకి చెప్పాను.”

“గుడ్. చాలా పొద్దుపోయింది, నువ్వెళ్ళిపో. ఏం చేయాలో ఆలోచిస్తాను ...”

శశిప్రియ బాగ్ లోంచీ వందరూపాయల కట్టుతీసి, టీపాయ్ మీద పెట్టింది. టెంపో వేపు చిరునవ్వుతో చూసింది. “ముళ్ళైవేలు. టోకెన్ అడ్వాన్స్! తరవాత ఎప్పుడు ఎంత కావాలంటే అంత ఇస్తాను. ఖర్చుకి జన కాడకండి. ఆ ఫీలింగోది నేను కాదని నిరూపించండి. నా భర్తతో నన్ను కలపండి!”

టెంపో ఆమెవైపు అదోలా చూస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

“గంగాధర్ కి నువ్వంటే యెంతో ప్రేమ అంటున్నావు. అతని ప్రేమ దీన్ని మన్నించలేదా?”

“శశిప్రియ నిట్టూర్చింది. “మిస్టర్ టెంపో, గంగాధర్ కి అదొక భయంకరమైన షాక్. అతని నమ్మకానికి చెబ్బ. అతని ప్రేమకి అగ్నిపరీక్ష. ప్రేమ వుంది కనకే ఇంకా నా దగ్గరే వున్నాడు. లేపోతే ఎప్పుడో, ఎటో వెళ్ళిపోయేవాడు! నా నిజాయితీని నమ్మడానికి అతను ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఆ ప్రయత్నానికి దోహదంచేసే సాక్ష్యాన్ని సరిఫరా చేస్తే గంగాధర్ మళ్ళీ మునుపట్లా అవుతాడు!”

“ఐసీ....” టెంపో మెల్లిగా అన్నాడు.

“తనని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ, మరో అడదానితో సంబంధం పెట్టుకున్న భర్తని స్త్రీ సులువుగా క్షమిస్తుంది.

తనని నిర్లక్ష్యంచేస్తూ మరో మగాడితో తిరిగి భార్యని మగాడు అంత సులువుగా తుమించలేడు! ప్రస్తుతం గంగాధర్ ఆదే సితిలో, ఇరకాటంగా వున్నాడు!” శశిప్రియ ఉద్రేకంతో అంది.

“పెళ్ళిముందుకానీ, పెళ్ళయ్యాకగానీ, ఎప్పుడైనా నువ్వు హిరాయిన్, మారిజానానా, హాషీష్ లాంటి మాదక ద్రవ్యాల్ని కాంపిల్ చూశావా?”

శశిప్రియ ఉలిక్కిపడింది. “ఎందుకలా అడుగు తున్నాను?”

“వాట్ని ఉపయోగిస్తే నువ్వు మేఘాలమీద ఎగు రుతూ వుంటావు అలాంటి సితిలో నువ్వేం చేస్తున్నావో నీకు తెలీదు. అలాంటి సితిలో వున్న నిన్ను వాడుకుని ఎవరైనా ఆ ఫిలిం తీసివుండొచ్చు....” టెంపో వివరించాడు.

“టెంపో గారూ, నేను నిద్రమాత్రమే కాదు వేసుకోను! నన్ను నమ్మండి!” శశిప్రియ ఆవేశంతో అంది.

“నీకు తెలీకుండా ఎవరైనా నీమీద వాటిని ప్రయోగించి వుండొచ్చు....”

శశిప్రియ తల ఆవేశంతో వ్రాగింది. “నెవర్! నే నెప్పుడూ అలాంటివార్యో కలిసి తిరగలేదు!”

“ఓకే. నువ్వు తాటి చెట్టుకిందికి వెళ్ళలేదు. పాలు తాగలేదు. అయితే నువ్వు తాటి చెట్టుకింద వొడ్డు మరిచి కల్లు త్రాగినట్టు ప్రహ్లాండ్ మైన సాక్ష్యాలున్నాయి!” టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు.

“మిష్టర్ టెంపో, ఆ సాక్ష్యాలు అబద్ధాలని నిరూపించండి. నా నిజాయితీని నిరూపించండి. నాలో కళంకం లేదని నా భర్తకి చాటి చెప్పండి! దీనికంతకీ

కారకులైన క్యక్తుల్ని పట్టుకుని శిక్షించండి!” లేచి నిలబడి శశిప్రియ ఉద్రేకంతో అంది.

“ప్రయత్నిస్తా. వెళ్ళిరా. నాకు నీ ఫోన్ నంబరు కావాలి....” అన్నాడు టెంపో.

శశిప్రియ చిన్న కార్డును తీసి అందించింది. అతనివైపు అనుమానితూ చూసింది.

“క్యానెట్....”

“క్యానెట్ నా దగ్గరే వుంటుంది.”

“టెంపో గారూ, ఇదేదో తేలితేగానీ నాకు భవిష్యత్తులేను. యాంత్రికంగా నీనిమాల్లో నటిస్తున్నా...” శశిప్రియ దీనంగా అంది.

“నువ్వు త్వరగా, అతిత్వరగా తారాజువ్వలా పైకి చేరుకున్నావు. శశిప్రియా, నీ కెవరే నా శత్రువులున్నారా?”

“ఎవ్వరూ లేరు. ఇంకా బైటపడకుండా శత్రుత్వాన్ని పెంచుకుంటూ ఎవరేనా ఉన్నారేమో నాకు తెలీదు!”

“ఓకే. రేపు ఉదయం శేఖర్ నన్ను కల్సుకోవాలి. వెళ్ళిరా. గుడ్ నైట్!”

4

“టెంపో గారూ, నమస్కారాలు. శశిప్రియ నన్ను పంపించింది....”

“కమిన్ శేఖర్!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

పొడుగాటి ఆకారం, పొడుక్కి తగ్గ లావు. కోల మొహం. వంకీలు తిరిగిన క్రాపు. సన్నటి మీసాలు. శేఖర్ గదిలోకి వచ్చి, టెంపో ఎదురుగా సోఫాలో కూచున్నాడు.

“శేఖర్, శశిప్రియ క్యానెట్ ని ఎలా సంపాదిం

చావు?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“ఇంగ్లండ్ యూయస్ యే” శేఖర్ ప్రారంభించాడు.

“నువ్వు ఆ దేశాలన్నీ మనం తిరిగొచ్చి నేరుగా పారిస్ లోని ఓడియన్ థియేటర్ కి వెళ్ళావా?” టెంపో అడుతగిలి నవ్వాడు.

శేఖర్ చిన్నగా నవ్వాడు. అతని కళ్ళ చివరల్లో సన్నటి గీతలు ఏర్పడ్డాయి. “ఓడియన్ థియేటర్ ప్రోప్రయిటర్ విక్టర్ ఫ్రాన్స్ ని కలుసుకున్నాను. నాక్కా వాల్సిన క్యాసెట్ ని ప్రేస్ చేయడానికి చాలా శ్రమ పడ్డాను. చాలా ఖర్చుచేశాను. లేట్ హాస్ ఆయిపోయాక అతని స్టాక్ లో వున్న పాతిక బ్లూస్ ని కాంపిల్స్ చేశాను. మిస్టర్ టెంపో, దేశ దేశాలూ తిరగడంకన్నా అది చాలా కష్టమైన పని! చివరికి ఇరవయ్యేడో ఫిల్మ్ మనది. మన కెరెన్సీ లెక్కలో లక్షా పాతిక వేలు ఇచ్చే దాకా అతను క్యాసెట్ ఇవ్వలేదు!”

“అతను కాపీలు తీసుకున్నాడా?” డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“లేదనే అన్నాడు. అతనికి అనుమానం రాకుండా అడిగిచూశాను. అతన్ని నమ్మించుచునే అనుకుంటున్నా. యెందుకంటే ఆ క్యాసెట్ లోనిదంతా ‘డల్ స్టఫ్’ అన్నాడతను....”

టెంపో ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

“నాచురల్ ఇంటర్ కోర్స్ ప్రస్తుతం ప్రేక్షకులకి మరి సాదా అయిపోయింది. అది చాలా సింపుల్. పర్ వర్సెస్ కాంజగల్ యూనియన్ లో మాత్రమే వాళ్ళకి కావాల్సింది నొరికేలా వుంది! అయినా సాదా సెక్సుని

తెకోచేసే వ్యక్తులూ వుంటారు కాబట్టి విక్టర్ ఫ్రాన్స్ అడగగానే అమ్మదానికి నిరాకరించాడు...." శేఖర్ ఆగి, చూశాడు.

టెంపో అతన్ని నూటిగా చూశాడు, "శేఖర్, ఆ ఫిల్మ్ లో తల మాత్రం శశిప్రియదీ, శరీరం మరొకరిదీ అవచ్చా?"

శేఖర్ ఇబ్బందిగా చూశాడు, "లేదనుకుంటాను. శశి....ప్రియ అలా అనుకోవడంలేదు...."

"ఆమె ఉదేశం అటుంచు, నువ్వేమంటావో?"

"తలనుంచీ కాళ్ళదాకా ఆమె అనుకుంటున్నాను."

టెంపో లేచి, సిగరెట్ వెలిగించి, అతనిముందు పచ్చార్లు చేయసాగేడు. ఆగి, అతని కళ్ళల్లోకి తిన్నగా చూశాడు.

"నీకలా తెలుసు?"

టెంపో ప్రశ్న చెంపదెబ్బలా తగిలిందతనికి. ఒకసారి నాలుకలో పెదాల్ని తడుపుకున్నాడతను. మాట్లాడకుండా, ఆర్థికానటు టెంపోని చూశాడు.

"శేఖర్, శశిప్రియను ఆ ఫిల్మ్ లో నువ్వు నగ్నంగా చూశావు. సాక్షాత్తుగా ఆమెని నగ్నంగా చూసే కానీ ఫిల్మ్ లోని శరీరం ఆమెదో కాదో నీకు తెలీదు! అవునా?" టెంపో గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు. అతని కళ్ళు శేఖర్ చూపుల్ని లాగిపట్టాయి.

శేఖర్ మొహం సిగ్గుతో పరుపెక్కింది. అతను అయోమయంగా చూస్తూ విగ్రహంలా కూచుండిపోయాడు. మెల్లిగా తెప్పల్లి చిరునవ్వు నవ్వే ప్రయత్నం చేశాడు.

"తలపైజాకి ప్రహారీ నేట్ గా, బాడీ వుంది. పేగా

శశిప్రియ అది తనే అని అంటోంది. అందువల్ల అలా అనుకున్నాను....”

“అంటే, ఫిల్మ్‌లోని స్త్రీ పూర్తిగా శశిప్రియే అని సువ్యభిచిత్తంగా చెప్పలేవు! అంతేగా?” టెంపా ప్రశ్నించాడు.

“.... ఆఫ్‌కార్స్. అయితే....”

“శేఖర్, ఒక ఎక్స్‌పర్టు కె మె రా మన్ నాకు కావాలి” టెంపా ఆడొస్తూ అన్నాడు. “అతను శశిప్రియ చిత్రాలకి పనిచేసిన వ్యక్తి అయితే మరీ మంచిది.”

“గిరీశ్ ఆర్యకి ఎక్స్‌పర్టుగా మంచి పేరుంది. ట్రిక్ ఘాట్‌గ్రఫీలో ఆయన బాలూభాయ్‌మిస్ట్రీని మించి పోయాడు. అయితే అతనికి తీరిక వుండదు....”

“శశిప్రియ చిత్రాలకి అతనే పనిచేశాడా?” టెంపా ఆడొస్తూ అడిగాడు.

“ప్రస్తుతం ఆమె నటిస్తున్న ఎనిమిది చిత్రాలకి ఆయనే పనిచేస్తున్నారు.... అయితే....”

“అయితేలూ, గియితేలూ లేవు, శేఖర్! రాత్రి ఏడు గంటలకి అతను ఇక్కడుండాలి! అవసరమైతే శశిప్రియకి భయంకరంగా పడితే పట్టేస్తుంది. షూటింగ్ కాన్సిల్ చేతుంది!” టెంపా నివ్వతూ అన్నాడు.

“శశిప్రియ చేస్తున్న ఎనిమిది చిత్రాలూ చాలా పెద్ద ప్రాడ్యూసర్స్‌వి. వేగా గంగాధర్ గారు ఆ కార్టూన్ డిట్స్ ఫిక్స్ చేశారు. శశిప్రియ ఏ కారణంచేత షూటింగ్ కాన్సిల్ చేయించినా, ప్రాడ్యూసర్ గంగాధర్ గారి కలుగుకుంటాడు. ఆయన ఆఫెండవుతాడు.... అసలే.... వార్నింగ్‌గా బాత్రిగా బాగోలేదు....” అన్నాడు శేఖర్ మెల్లిగా.

టెంపో మాసంగా సిగరెట్ మట్టిచి, శేఖర్ వెళ్ళు చూస్తూ సోఫానా కూచున్నాడు. “శేఖర్, హనీమూన్ తిరివారతి కూడా గంగాధర్ ఆమె రైరి చూస్తున్నాడా?”

శేఖర్ తలాడించాడు. “ఆయన చూస్తున్నారు.... మనోవ్యాకులతవల్ల కాలిషీట్స్ ని సక్రమంగా ఆయన డిస్ట్రిబ్యూట్ చేయడంలేదని అనుకుంటున్నా. ఆమెకి ఇతర ఆరిసులకీ, ప్రాడ్యూసర్లకీ, రై రెక్టర్లకీ ఆ కాలిషీట్స్ మరీ క్రాడెడ్ గా వున్నాయి. శశిప్రియకు మార్కెట్ వాల్యూ వుంది గనక ఆందరూ కిక్కురుమనకుండా వున్నారు. ముఖ్యంగా శశిప్రియకి రెస్ట్రెక్టుండా పోయింది....”

“ఐనీ...” అన్నాడు టెంపో. శేఖర్ మాట్లాడుతున్నాడు. ఒకోసారి ఎదుటి వ్యక్తి మాటల్ని చెవులప్పగించి వినడం మంచిది.

“ఇండస్ట్రిలా చాలామంది శశిప్రియ కాలిషీట్స్ గురించి నాతో అన్నారు. ఉక్కిరిబిక్కిరిచేసే కాలిషీట్స్ వల్ల చిత్రం క్వాలిటీ దెబ్బతింటుంది. క్వాలిటీ దెబ్బతింటే మెయిన్ ఆరిసు మార్కెట్ పడిపోతుంది; నిర్మాతలు ఆరిపోతారు గనక!”

“ఐనీ. .గంగాధర్ క్వాలిఫైడ్ రై రెక్టర్ ని విన్నాను. ఆతనికి ఇది తెలీదా?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“తెలుసు. బ్లూ ఫిల్మ్ ఆయన హృదయాన్ని గాయపరిచింది. దాన్ని ఆయన మరిచిపోలేరు. శశిప్రియ ప్రేమని గుర్తుంచుకోలేరు! ఆమెకి తనకీ తీరిక లేని వ్యాపకంవుంటే తప్ప మనశ్శాంతి వుండదన్న ఆభిప్రాయం ఆయనకి వున్నట్టుంది...”

“శేఖర్, శశిప్రియ దైరీని గంగాధర్ తీసేసుకున్నాక, నువ్వు ఎవరి దైరీ చూస్తున్నావు?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

శేఖర్ సోఫాలో ఇబ్బందిగా కదిలాడు. అరచేతుల్ని బోర్డించి పదిగోళ్ళనీ జాగ్రత్తగా పరీక్షించుకున్నాడు. మెల్లిగా తలెత్తి టెంపోవైపు చూశాడు. “శశిప్రియను నేనే పరిచయం చేశాను. ఆమెలోని మార్కెట్ వాల్యూని గురించి, చిల్లర ఆరిసుల దైరీల్ని వదిలేశాను. ఇప్పుడు కొత్త నటీమణులకోసం గాలిస్తున్నాను. కొత్త వాళ్ళని పోటీలో ఇరికించడం అంత సులభంకాదు రెండి....”

డిటెక్టివ్ టెంపో క్షణకాలం యేదో ఆలోచిస్తూ కళ్ళు మూసుకొని, సోఫా వెనక్కి తలవాల్యాడు. కళ్ళు తెరిచి శేఖర్ ముహూంలాకి తడకంగా చూశాడు.

“టెంపోగారూ, నేను వెళ్ళాను. గిరీశ్ ఆర్య గురించి శశిప్రియకు చెప్పాను....” శేఖర్ లేచే ప్రయత్నంచేస్తూ అన్నాడు.

“శేఖర్, శశిప్రియను నువ్వు ప్రేమించావ్!” టెంపో కంఠం గంభీరంగా ధ్వనించింది.

శేఖర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని ముహూం తెల్లబడడం ప్రారంభించింది. తనకి ఆరంకాని కొంకిటి భాషలో టెంపో ఏదో అన్నట్టు చూశాడతను.

“టెంపోగారూ....మీది ప్రశ్నకాదు! తెలిసిన విషయం గురించి చెప్పిట్టు అన్నాను.... నేను....” శేఖర్ తడబడుతూ అగాడు.

“చాలా సేపట్నుంచి నేను అడగని ప్రశ్నకి నీ కళ్ళు సమాధానం చెప్తున్నాయి. శశిప్రియ గురించి మాట్లాడిన ప్రతీసారీ నీ కళ్ళలో లీలగా ఆనందం, స్పష్టంగా బాధా

పెనవేసుకోడంలా విఫలమవుతున్న పామలా అవుపి
స్తున్నాయి శేఖర్!" డిటెక్టివ్ టెంపో గంభీరంగా
అన్నాడు.

శేఖర్ ఓటమిని అంగీకరిస్తూ బరువుగా నిట్టూర్చాడు.
"మిష్టర్ టెంపో, ప్రేమ విషయంలో అబద్ధాలాడ
కూడను. ఆమెని.... ప్రేమించాను.... అదంతా గతిం..."

"ఇంకా ప్రేమిస్తున్నావు. ఇదంతా వర్తమానం!"
టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

శేఖర్ నిస్సహాయంగా, నీరసంగా చూశాడు.
"టెంపో గారూ, మీదికాని తోటలోని గులాబీని మీరు
దూరంనుంచి చూసి ఆనందించగలరు. అంతే! కోసి,
కోటుకి గుచ్చుకోలేరు...."

డిటెక్టివ్ టెంపో అతన్ని చిరునవ్వుతో చూసాడు.
"యూ ఆర్ రైట్. శేఖర్, మీ ప్రేమ గురించి
గంగాధర్ కి తెలుసా?"

"మీ ప్రేమ అంటున్నారు. అది 'నా' ప్రేమ
మాత్రమే! నేను చాలా స్టామినిషిని. సకాలంలో నా
ప్రేమ గురించి శశిప్రియకు వ్యక్తం చేయలేదు,"

"అకాలంలో వ్యక్తం చేశావా?" టెంపో నవ్వుతూ
ప్రశ్నించాడు.

శేఖర్ తల బలహీనంగా అటూ ఇటూ ఊగింది.
"...లేదు. నేను సిద్ధమవుతూవున్నప్పుడే గంగాధర్ గారూ,
శశిప్రియా రాకెట్లో యెగిరిపోయారు! గిన్నెలు ఖాళీ
అయ్యాక, నా ఆకలి గురించి చెప్పడం దండగ!"

టెంపో నవ్వుతూ చూశాడు. "శేఖర్, పెళ్ళయ్యే
దాకా శశిప్రియ కన్యగా నీ వుందా?"

శేఖర్ కంగారుగా చూశాడు, అతని పెదవులు కొద్దిగా ఆదిరాయి.

“నాకు.... నాకు.... తెలీదు....”

“శశిప్రియ నాతో పని అప్పగించింది, ఆ పని జయ ప్రదంగా పూర్తిచేయాలంటే నాకు ఎన్నో నిజాలూ, యెన్నో అబద్ధాలూ, నిజాల్లా ధ్వనించే అబద్ధాలూ అబద్ధాల్లా ధ్వనించే నిజాలూ కావాలి! నువ్వు నీకు తెలిసిన నిజాన్ని పూర్తిగా చెప్పడం లేదని నాకు తెలుసు, శేఖర్!” టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు. అతని కళ్ళు సూర్యకాంతిలో తళుక్కుమనే కత్తి కొనల్లా మెరుగున్నాయి.

శేఖర్ కళ్ళు చిటిచాడు. “మిష్టర్ టెంపో....”

“బ్లూ ఫీల్మ్ ని స్ట్రేస్ చేయడానికి ఆమె నిన్ను పంపించింది. తనని స్పష్టంగా చూసిన వ్యక్తి కాకపోతే బ్రహ్మాండమైన నమ్మకం లేకపోతే ఆమె నిన్ను తన విశ్వయాపం వున్న డర్టీ ఫీల్మ్ ని చూద్దానికి పంపించేదికాదు!”

శేఖర్ కంగారుగా, అయోమయంగా చూశాడు. మెలిగా అతని పెదవులు కదిలాయి.

“వెళ్ళికిముందు, గంగాధరంలో ఆమె పరిచయం మదరక ముందు ఒక సంఘటన జరిగింది.. ఆ శోజీ శాస్త్రి పదిదాటాక శశిప్రియ ఇంటికి వెళ్ళాను. ఉదయం నుంచీ ఆమె ఆరోగ్యం బాగోలేదని నాకు తెలుసు. తలుపులన్నీ మూసి వున్నాయి. గొళ్ళేలు వెట్టలేదు. ఆమె గదిలోకి వెళ్ళాను. మంచంమీద దాదాపు అపస్మారకస్థితిలో ఆమె పడుకుంది. ఆమె శరీరం పూర్తిగా చెమళ్ళిటతో తడిసిపోయింది మోహంమీంచి కారుతున్న చెమటతో తలగడ తడుస్తోంది. కంగారుగా ముట్టుకుని

చూశాను. ఆమె శరీరం కాలుతోంది.

“అప్రయత్నంగా ఆమె దుస్తుల్ని తొలగించాను. తడిగుడ్డతో ఆమె శరీరాన్ని పూర్తిగా, బాగ్రతగా తుడిచాను. డాక్టర్ కి ఫోన్ చేశాను. ఇంజనీర్స్ ఇచ్చాననీ తడిగుడ్డని నుదురుమీద కప్పమనీ డాక్టర్ అన్నాడు. అలాగే చేశాను. వేకువజాము దాకా, ఆమెకి దుప్పటి కప్పలేదు. చెలమలోంచి నీరు ఊగుతున్నట్టు ఆమె శరీరం లోంచి చెమట ఊగుతూనే వుంది. ఆప్పటికే ఆమె నా ఆరాధ్య దేవత అయివుంది. రెప్ప పాటు లేకుండా ఆమెను చూస్తూ అలాగే కూచుండిపోయాను. ఆరోజు, ఆ క్షణాల్లోనేను చూసిన ఆమె నగ్న సౌందర్యం నా మెదడుమీద పచ్చపాడవబడింది. ఆ అందాన్ని ఎన్ని జన్మలెత్తినా మరిచిపోలేను..” శేఖర్ అగి, నుదుర్ని కమ్మిన చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

టెంపో అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“కానీ, మిస్టర్ టెంపో, నాలో బ్రద్దలవుతున్న కోరికని ఆమె ఆ సహాయిని తి కంట్రోల్ చేసింది. మామూలు సమయంలో ఆమెని అలా చూసివుంటే నన్ను నా కోరికను కంట్రోల్ చేసుకునేవాణ్ణి కానేమో! నిస్సహాయంగా, అప్పుడే పుట్టిన పాపాయిలా నాముందు వెళ్లికెలా పడుకున్న శశిప్రియను.. నేను.. అనుభవించలేదు! నన్ను నమ్మండి!”

“వి దిలీవ్ యూ, శేఖర్!” టెంపో క్షుప్తంగా అన్నాడు.

“పొద్దుటే తను గుడ్డలేకుండా పడుకున్న విషయం ఆమె గమనించి వుంటుంది. నేనే ఆమె నుడ్డుల్ని తీసే శాసని ఊహించి వుంటుంది. కానీ, శశిప్రియ నన్ను

అడగలేదు; నేను చెప్పలేదు. తనని నేను ఒకరాత్రంతా నగ్నంగా చూశానని తెలుసుకున్న ఆమె నన్ను ఫిల్మ్ వేటకి పంపివుండొచ్చు, మిష్టర్ టెంపో!" శేఖర్ సంజాయిషీ ఇస్తున్నట్టుగా అన్నాడు.

టెంపో నవ్వుతూ లేచాడు. "ఓకే, శేఖర్. వెళ్ళిరా. అవసరం అయితే ఫోన్ చేస్తాను. శశిప్రియ యేదో షూటింగ్ లో వుందనుకుంటా. ఆమెకి ఫోన్ చేయి. గిరీశ్ ఆర్య రాత్రికి ఒక్కడ వుండేలా చూడమను. ఆమె వీం చేస్తుందో నాకు అనవసరం!"

తలాడిస్తూ శేఖర్ వెళ్ళిపోయాడు.

టెంపో కుర్చీలో కూచుని టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు. ఆలోచిస్తూ సిగరెట్ పలిగించాడు. తనలో యెన్నో సందేహాలున్నాయి. తన సందేహానికి సమాధానాలు—తడువుకోకుండా—ఇచ్చే వ్యక్తి 'గాసివ్ కాలమ్' ఎక్స్ పర్టు చిన్నారావు ఒక్కడే. వెండితెర వెనక భాగోతాల్ని పాఠకులకి అమ్మతూ, మేడలూ మిద్దెలూ కొంటూ నెట్టుకొస్తున్నాడు! టెంపో నవ్వుకుంటూ చిన్నారావు నంబరు డయిల్ చేశాడు.

5

డిటెక్టివ్ టెంపో అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. అతను నవ్వలేదు.

"మిష్టర్ టెంపో, ఆయా మే బిజీమాన్. పదిహేను నిమిషాలు మాత్రం మీకు స్పేర్ చేయగలను. విధిలేక శశిప్రియ మాటని కాదనలేక ముఖ్యమైన పనిని అసిస్టెంట్ కు అప్పజెప్పి, పరుగెట్టుకొచ్చాను. వాట్ దూయా వాంట్?" గిరీశ్ ఆర్య గబగబా అన్నాడు. అతని వాలకం అయివ్వతని స్పష్టంగా వ్యక్తం చేస్తోంది. రిమ్

లెస్ కళ్ళదాలు వెరిసిన గిరిజాల జుట్టు. కమెగా లెస్ లాంటి కళ్ళు. టెంపో ఆటన్ని ఒకసారి ఎగాదగా చూశాడు.

“నాకేం కావాలో శశిప్రియ....”

“చెప్పలేదు. ఆఘ మేఘాలమీద వెళ్ళి మిమ్మల్ని కలుసుకోమంది. ఏం కావాలో త్వరగా....”

“మిష్టర్ ఆర్యా, మీరు నాతో కనీసం గంటసేపు వుండాలి. ఏలేదంటే ఇప్పుడే ఆఘ మేఘాలమీదే వెళ్ళి పోడం మంచిది!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. సోఫాలో కూచుని, తీయబడిగా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

గిరిశ్ ఆర్యా ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. భరతనాట్యం ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నట్టు పాదాల్ని కదిలించాడు. “చాలా ముఖ్యమైన, తొందరపని అనీ, తన పనే అనుకోవాలనీ శశిప్రియ ప్రత్యేకంగా చెప్పింది” ఎటూ తేల్చుకోలేకుండా నసిగాడతను.

“శశిప్రియ ప్రత్యేకంగా చెప్పివుంటే తన పనే అని చెప్పివుంటే అది ఆమె తలకొప్పి. గిరిశ్ ఆర్య టెం స్పేర్ చేయలేనప్పుడు మరో సరేజ్ ఆర్యను ఆమె పంపాలి” టెంపో నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు.

గిరిశ్ ఆర్య మోహంమీది విదో మాస్కుని ఎవరో పీకిపానేసిట్టయ్యింది. అప్రయత్నంగా అతను సోఫాలో కూలబడ్డాడు. కళ్ళదాల్ని తీసి టెంపోవైపు నవ్వుతూ తిరిగాడు. గుర్రం దిగేసిన గిరిశ్ ఆర్యని టెంపో చిరు నవ్వుతో చూశాడు.

“మిష్టర్ టెంపో, ఆర్ రెట్ గంట! చెప్పండి!” అన్నాడు గిరిశ్ ఆర్య.

“మిష్టర్ ఆర్యా, అద్దాలు పాలిష్ చేసి, తగిలించండి.

ఒక వీడియో కానెట్ పేజీని చూపిస్తాను. అందులోని శశిప్రియ శశి ప్రియ అవునో కాదో మీరు చెప్పాలి!” అంటూ టెంపో లేచి, టీవీపై కదిలాడు. ఏదో అడగబోయిన గిరీశ్ ఆర్య, మనసు మార్చుకొని సిగార్ వెలిగించాడు.

“గుడ్ హె వెన్స్!” స్కీన్ మిద ప్రత్యక్షమైన శశిప్రియని చూసి ఆర్య ఆశ్చర్యంలో ఆరిచాడు.

“పూర్తిగా చూడండి. పూర్తిగా మీ కళ్ళని ఉపయోగించండి! పూర్తిగా అయ్యేదాకా నోరు ఉపయోగించకండి.” అతని పక్కనే కూచుంటూ టెంపో అన్నాడు. ఆర్య ఆప్రయత్నంగా తలపంకిస్తూ చూపుల్ని స్కీన్ మిద నాటేశాడు.

* * *

గిరీశ్ ఆర్య ఆశ్చర్యం నిండిన కళ్ళలో డిటెక్టివ్ టెంపోని చూశాడు. మోహానికి పట్టిన చెమటని అరచేతో తుడుచుకున్నాడు.

“మె గాడ్ మిష్టర్ టెంపో, నా కళ్ళని నమ్మలేకుండా వున్నాను! ఈ డిటెక్టింగ్ ఎక్కడిది?”

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “అదంతా శశిప్రియ మీకు వివరిస్తుంది. ఫిల్మ్ లోని అడవి ఆమెనా?”

“అందుకు సందేహంలేదు! కాలిగోటినుంచీ తల వెంట్రుకలదాకా ఆమె!” ఆర్య ఉద్రేకంలో అన్నాడు.

“మిష్టర్ ఆర్యా, అది మీ కెలా తెలుసు?” టెంపో నవ్వుతూ అడిగాడు.

గిరీశ్ ఆర్య అర్థంకానట్టు కళ్ళు చిట్టించాడు. మెల్లిగా అతని మొహంమీద చిరునవ్వు ప్రత్యక్షమైంది. “మీ సందేహం నాకు అరమైంది. ఆమెని ప్రత్యక్షంగా

నగ్నంగా చూసివుంటేగానీ, ఆ బొమ్మలో బొమ్మ ఆమె
 అవునో కాదో ఖచ్చితంగా చెప్పడానికి వీలేదు. పూర్తి
 నగ్నంగా కాకపోయినా, దాదాపు నగ్నంగా కలిసి
 చాలాసార్లు చూశాను, కెమెరామన్ గా. ప్రేమ్ పేప
 రాంటి చీర తగిలించి, అరగంట పాటు నీళ్ళలో
 యాక్ట్రస్ ని నానలెట్టి, ఏదో పాట సిచ్యుయేషన్ లోనో
 స్నానఘట్టంలోనో చూపిస్తేగానీ సినిమా హిట్ కాదని
 నిర్మాతలూ, దర్శకలూ అనుకుంటారు. హీరోయిన్
 నీళ్ళలో తడిసి ముద్దయిపోయి అవుపిస్తేగానీ సన్నివేశంలో
 'ప్రేమ' లేదని ప్రేక్షకులు అనుకుంటారు!"

టెంపో నవ్వాడు. గిరీశ్ ఆర్య సిగార్ జలిగించాడు.
 "శశ నటించిన పదిహేను చిత్రాలకి పైగా నేనే కర్క
 చేశాను. దాదాపు ప్రతిచిత్రంలోనూ ఆమెని నీళ్ళలో
 ముంచి, ఇవతలికితీసి మాట్ చేశాం. 'నెస్సార్ కన్ను
 పడకుండా వుంటే, తడిపిన ఉలిపిరికాయితంలో ఆడ
 దాన్ని నగ్నంగా ఎలా చూపించవచ్చో మీకు — అంటే
 ప్రేక్షకులకి అర్థమయ్యేది! చెప్పాచ్చేదేమిటంటే, ఆ
 విధంగా శశప్రియను దాదాపు నగ్నంగా చాలా చాలా
 సార్లు నేను చూశాను. ఆమె శరీరంలోని ఒక్కో
 భాగాన్నీ క్లోసప్ షాట్స్ లో, లెన్స్ గుండా చూశాను.
 చాలామంది తారల వివిధ అంగాలు విడివిడిగా నా
 కెమెరా కళ్ళకి బాగా పరిచయం వున్నాయి; ఒక్క
 జననాంగాలు తప్పించి!" గిరీశ్ నవ్వుతూ ఆన్నాడు.

"అయితే...." టెంపో యేదో అడగబోయాడు.

"ఇంకా 'సాక్ష్యం' కూడా మీకు చూపిస్తాను.
 శశప్రియ మోకాలి మడతకింద అర్థరూపాయి నెట్ లో
 గోధుమరంగు మచ్చవుంది. దాన్ని చాలాసార్లు నేను

చూశాను. ఫిల్మ్ లో ఆమె కాలు వెక త్రినప్పుడు ఆ మచ్చ నాకు బాగా కనిపించింది! అంటే తల శశిదీ, క్రింద మరో పసిదీ అయ్యుండొచ్చన్న మీ ఆలోచనని మరిచిపోండి. ఫిల్మ్ లో ఇంత సేపూ కసరత్తు చేసింది శశిప్రియే!” గిరీశ్ ఆర్య నిర్ధారణగా అన్నాడు.

పెంపొ అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. “ఆమె శశిప్రియ కాదేమో అన్న ఆశతో ప్రయత్నించాం. ఆర్ రెట్ ఆ మచ్చని సృష్టించి....”

“మిషన్ పెంపొ. ప్రామిసెంట్ గా, ఆకరణీయంగా అవుపించే శరీర భాగాల్లో ఏవేనా ఫుట్టునుచ్చలూ, గాయాల మచ్చలూ అవసరమైతే సృష్టించి దూప్ నిపెట్టి ఇలాంటి ఫిల్మ్స్ తీస్తారు. మోకాలికింద వున్న ఫుట్టు మచ్చని దూప్ కి సృష్టించేంత జాగ్రత్త ఎక్కరూ తీసుకోరు. ఎందుకంటే చూసేవాళ్ళ దృష్టిని మోకాలి వెనక భాగం అంతగా ఆకరించదు. మోకాలి వెనక భాగం కనిపించేలా కాలు కదిలినపుడు ప్రేక్షకుల కళ్ళని లాగిపట్టే భాగాలు వేరే వుంటాయి!”

“మాటవరసకీ అనుకుందాం: మీరు చూసిందాన్ని బట్టి బూ ఫిల్మ్ లో తల ఒకరిదీ, బాడీ ఒకరిదీ అయ్యే అవకాశం వుందా?” పెంపొ ప్రశ్నించాడు.

“ఋచ్చితంగా లేదు!”

“పెక్కికల్ గా చెప్పండి!”

గిరీశ్ ఆర్య తలాడించాడు. “మీరు అంటున్నవిధంగా ట్రిక్ ఫోటోగ్రఫీతో శశిప్రియ తలకి మరో అడశరీరాన్ని తగిలిస్తే, దాన్ని కనిపెట్టడానికి రెండు ఆవసరం. ఒకటి: శశిప్రియ అసలు శరీరంలో ప్రతి అంగుళంకూడా ‘చూసే వ్యక్తి’ ప్రత్యక్షంగా చూసి వుండాలి. అదికూడా ఒక

సారి చూస్తే చాలదు. ఆమె నన్న శరీరంతో చాలా దగ్గరైతే, చాలా కాలంగా వున్న ఇంటిమేట్ పరిచయం వుండాలి. మీ శరీరంతో మీకున్న పరిచయం కంటే ఎక్కువ పరిచయం అవసరం. ఎందుకంటే మీ శరీరంలో కొంత భాగంతో మీకు ప్రత్యక్ష పరిచయం వుండదు!

“రెండు: ఒకే శరీరంగా చూపించబడుతున్న బొమ్మలో రెండు శరీరాలు—ఒక తల, ఒక మొల— వున్నాయని కనిపెట్టడానికి, కమెరా ట్రికోని కనిపెట్టడానికి టెక్నికల్ వి. సాంకేతిక శత్రం వుండాలి! నేను ఆ సాంకేతిక శత్రాన్ని ఉపయోగించాను. నాలాంటి అనుభవజ్ఞుడైన వ్యక్తి కంటికి ఆ ‘ట్రీకో దొంగ’ సులభంగా దొరికిపోతాడు! మనం చూసిన బొమ్మలో కమెరా ట్రికో లేదని ఖచ్చితంగా, సగర్వంగా చెప్పగలను! అది మమ్మూర్తులా శశిప్రియే! ఆయామ్ సారి ఫర్ దట్ కిడ్!”

టెంపో సిగ్నల్ వెలిగించి, నవ్వుతూ. “విష్టర్ ఆర్యా, యూ ఆర్ రియల్లీ యా నెక్స్ట్! మీరు వివరించిన ఆణువు ఆణువుతోటి అతిదగ్గర పరిచయం. టెక్నికల్ దృష్టి గెందూ కాకుండా. అతి సాధారణమైన మరో ‘ఆధారం’తో కూడా ఆ బొమ్మ శశిప్రియదో కాదో చెప్పాచ్చు! చెప్పమంటారా?”

గిరీశ్ ఆర్యా గుబురు కనుబొమలు ఆతని నుదుర్ని ఎన్నో ముడతలుగా వెకి తోళాయి. “చెప్పండి.!”

డిటెక్టివ్ టెంపో ఆతన్ని తరేకంగా చూశాడు. “మీరు మీ మనవడిని ఎత్తుకుని లాలించి ముడతలుకో బోతారు. మీ వాత్సల్యం మొదట మీ హృదయం

లోంచి కళ్ళలోకి మాసుకొస్తుంది. అంటే మీ కళ్ళు రియాక్ట్ అవుతాయి. మనవడి పాలబుగ్గని ముద్దెట్టుకోడానికి మీ పెదవులు సున్నితంగా కదుల్తూ రియాక్ట్ అవుతాయి. మనవడిని పట్టుకున్న మీ చేతులు వాక్స్ ల్య భారంతో రియాక్ట్ అవుతాయి. పాపడిని మీ దగ్గరగా ప్రేమగా లాగుతాయి. మీ హృదయంలోని వాత్సల్యం కళ్ళలోకి, పెదవుల్లోకి, చేతుల్లోకి ప్రవహిస్తుంది. మీరు మనవడిని ముద్దెట్టుకుంటారు. అంటే మీ హృదయంలోని లోరికకి అనుగుణంగా కళ్ళూ, పెదవులూ, చేతులూ ప్రవర్తించాయన్నమాట. మీ కళ్ళలో, మొహంలో ప్రత్యక్షమైన మీ వాత్సల్యం మీ చేతుల్లో పెదవుల్లో వ్యక్తమైనాకు స్పష్టంగా కనిపించిందన్నమాట!”

“చెప్పండి!” గిరీశ్ ఆర్య మెరిసే కళ్ళలో అన్నాడు.

“శశిప్రియ బ్లూ ఫిల్మ్ ని తీసుకుందాం. ఆ వ్యక్తి ఆమెని అనుభవిస్తున్న సమయంలో చాలాసార్లు ఆమె మొహంలోని భావాలకి అనుగుణంగా ఆమె శరీరాల యవాలు స్పందించాయి; కదిలాయి. ఉదాహరణకి ఒక షాట్ లో ఆమె ‘అతని’ కళ్ళలోకి చిలిపిగా చూసింది. ఆ క్షణంలో ఆమె కడిచేతి వేళ్ళు అతని వీపుమీద గిల్లాయి. మరోసారి వాళ్ళ పెదవులు అతుక్కుపోయాయి. ఆమె చేతులు అతని మెడచుట్టూ బిగుసుకుపోయాయి. కమాక్స్ ముందు ఆమె తల ఆవేశంతో అటూ ఇటూ కదిలింది. అదే భావాన్ని ఆమె కాళ్ళూ, చేతులూ స్పష్టంగా, నాచురల్ గా ప్రకటించాయి....”

“యూ ఆర్ రైట్! కానీ....”

“మిష్టర్ ఆర్య, మీరు కళ్ళలో నవ్వుతున్నప్పుడు, మీ కళ్ళలోని భావాన్ని నా చేతుల్లో నేను ప్రకటించ

లేను. మీరు కోపంతో పట్టు కొరుక్కంటూ రాద్రంగా
 చూస్తే నా చేతులు ఖచ్చితంగా రియాక్టు అయి, పిడి
 కిళ్ళుగా బిగుసుకోడం అంత సులభంకాదు! నటనవేరు.
 ఫర్ ఫెక్టన్ వేరు! ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే
 మనస్సు శరీరం—ఈ రెండింటి సమన్వయం. కోఆర్డి
 నేషన్ ఆఫ్ మైండ్ అండ్ బాడీ!”

గిరీశ్ ఆర్య తల ఆవేశంతో ముందుకీ వెనక్కి ఉగింది.
 “ఈ లక్షణం, ‘కోఆర్డి నేషన్ ఆఫ్ మైండ్ అండ్
 బాడీ’ శశిప్రియలో చాలా నాచురల్ గా, పర్ ఫెక్టు గా
 వుంది! అంటే, ఈ బ్లూ ఫిల్మ్ లోని స్త్రీ ఆమె!”

“మిషర్ టెంపో, మీ రీజనింగ్ అద్భుతం! మతి
 పోగా టేకారు! నన్ను యెంతో ఎజ్యుకేట్ చేశారు!
 యూ ఆరే జీనియస్!” గిరీశ్ ఆర్య ఉద్రేకంతో
 అరిచాడు.

“ఈ రీజనింగ్, శశిప్రియ బ్లూ ఫిల్మ్ లో సాక్షా
 త్తుగా వుందని నిరూపిస్తోంది. అదే అసలు దురదృష్టం!”
 టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“మిషర్ టెంపో....”

“అది శశిప్రియ ఫిలింకాదని నిరూపించాలి!” టెంపో
 నవ్వుతూ అన్నాడు.

గిరీశ్ ఆర్య అర మైంట్లు తలాడించాడు. ఏదో అలోచన
 తట్టి టెంపోవైపు నూటిగా చూశాడు. “మీరు వివ
 రించాక నాకు అంతా అర్థమైంది. మొహంలోని భావా
 లకి అనుగుణంగా, డూప్ గా వాడబడిన ఆడదాని శరీరం
 రియాక్షన్ వుండాలని బ్లూ ఫిలిమ్స్ తీసేవాడు అను
 కోడు. వాళ్ళకి కావాల్సింది రియాక్షన్ కాదు! యాక్షన్!
 ఒక ఆడదాని శరీరాన్ని వీలైనంత దారుణంగా

చూపాలి. ఒక మగాడి శరీరాన్ని అలాగే చూపాలి. ఒక ఆడదాని శరీరం, ఒక మగాడి శరీరం రెండూ ఒక టయ్యే నాటకాన్ని మొరటుగా చూపాలి! అంతే! 'ఓఆర్డి నేషన్ ఆఫ్ మెండ్ బాడీ' బూతు ఫిల్మ్ లకి ఆవసరంలేను అంత శ్రమ తీసుకోరు?"

“యూ ఆర్ రైట్!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“మిస్టర్ టెంపో, ఆ బూతులోని 'ఆబోతు' ఎవడు?" గిరీశ్ ఆర్య తక్కిన ప్రశ్నించాడు.

“అత నెవరో తెలిసే అంతా అయిపోయినట్టే! ప్రాఫెషనల్ బ్లూ ఫిల్మ్ ఆర్టిస్టుల అని ప్రయత్నించాను. ఇంతవరకూ అతన్ని యెవరూ యే ఫిల్మ్ లోనూ చూడలేదు.... మిస్టర్ ఆర్య, ఈ ఫిల్మ్ లో బ్యాక్ గ్రౌండ్ ఏమీలేదు. మంచం, రెండు శరీరాలూ తప్ప మరేం లేదు. యే గోడో, కిటికీయో యేదో వొకటి వుండాలి! యేమీలేకండా తీసివేసేస్తా, చేసి వుండొచ్చా?" టెంపో సాలోచనగా అడిగాడు.

“యస్, అది నేనూ గమనించాను. బ్యాక్ గ్రౌండ్ యేదివున్నా అది చాక చక్కంగా ఎరేస్ చేయబడింది!" గిరీశ్ ఆర్య జవాబిచ్చాడు. “ఎరేస్ చేసి, రీ షూట్ చేయొచ్చు!"

తలపంకిస్తూ టెంపో లేచి నిలుచున్నాడు. అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“మిస్టర్ ఆర్య, ధాంక్యూ వెరీమచ్! నా పరిశోధనకి యెంతో సహకరించారు...."

గిరీశ్ ఆర్య నిలబడి, అదోలా చూశాడు. “మిస్టర్ టెంపో, నా సహాయం అనుకున్న విధంగా శక్తి ఉపయోగించలేదు. బొమ్మలోని శక్తి శక్తికాదు అని తేల్చే అవ

కాశం లేకపోయింది. నిజాన్ని అంగీకరించక తప్పదు....
అయం....సారీ”

“అది నిజమేతే నిజంకాని ‘అది’ యేదో వుండి
తీరాలి!” టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు.

“అరంకాలేదు....”

“మిష్టర్ ఆర్యా, శశిప్రియా, శేఖర్ — ఇద్దరూ
నాతో మాట్లాడారు. ఇద్దరో ఎవరో అదమాడు
తున్నారు! ఎవరో, ఏమిటో, ఎందుకో తెలిస్తేగాని ఈ
మిస్టర్ విడిపోడు!”

గిరీశ్ ఆర్య తలపంకించాడు. “మిష్టర్ టెంపో దీని
మూలంగా శశి వివాహం బెడిసికొట్టేసుందనుకుంటాను....
గంగాధర్ మునుపట్లా అక్కడా, ఇక్కడా అవుపిం
చడంలేదు....షీ ఈజే గుడ్ కిడ్అయితే....ఎవరి
కెరుక లెండి! ఆల్ రైట్వస్తాను. అవసరమేతే కబురు
చేస్తే, మళ్ళీ వస్తాను....”

“టెంపో నవ్వుతూ అతనితో కరచాలనం చేశాడు....

6

వరండామీద నిలబడి, డిటెక్టివ్ టెంపో కాలింగ్
బెల్ బటన్ కోసం చూశాడు. సిగరెట్ ని పెదాలమధ్య
ఇరికించి తలుపుమీద వేళ్ళతో చప్పుడు చేశాడు. లోప
ల్నుంచి లీలగా వినిపిస్తున్న మాటల్ని నిశ్శబ్దం మింగే
సింది. కొంచెం ఆలస్యంగా తలుపు తెరుచుకుంది.

తలుపు తెరిచిన శేఖర్ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి
చేశాడు. “టెంపోగారా, మీరా! రండి రండి....”
అంటూ అతను తలుపుల్ని బార్లా తెరిచాడు. అతని
కంఠధ్వనితో అతని కళ్ళూ, మోహం ఏకీభవించడంలేదని
టెంపో గుర్తించాడు. కోఆర్డినేషన్ ఆఫ్ మైండ్ అండ్

బాడీ! టెంపో నవ్వుకుంటూ లోపలికి అడుగువేశాడు.

సోఫాలోంచి చివాల్ను లేచిన యువతి టెంపో దృష్టిని ఆకరి చింది. పచ్చటి తెల్లచీర. ముదురు నీలం రంగు పీస్ లెస్ జాకెట్. చెవులకి బె రాగులు వేసుకునే పె జా రింగులు. నాలుగైదు కోటింగ్స్ తో కోల మొహానికి అతుక్కున్న మేకప్. సన్నటి పానుగాటి ఆకారం. పచ్చటి మేఘాల్ని పైకి తోసేస్తున్న జంట పర్వత శిఖరాలా అవుపిస్తూ పెటనితోస్తున్న నీలంరంగు జాకెట్. అందాన్నీ దాచుకోడంకన్నా, ప్రవర్తించడమే ఆమె వస్త్రధారణలోని ఉద్దేశంగా వుంది.

టెంపో తన చూపుల్ని ఆమెమీంచి శేఖర్ మీదికి తిప్పాడు. శేఖర్ ఇబ్బందిగా ఆమెని చూశాడు.

“కోలా, రేప్పొద్దుట కల్సుకుందాం....” అన్నాడతను మెల్లిగా.

నిరుత్సాహంగా చూస్తూ ఏదో చెప్పబోయిన కోలా మనసు మార్చుకుని సోఫామీద పడున్న పర్సుని అందుకుని, అయివ్వంగా గుమ్మంవేపు కదిలింది. అలలా కదులున్న ఆమె వెనక భాగం కాసేపట్లో గుమ్మంలోంచి అదృశ్యమైంది.

“టెంపోగారూ, పీస్ సిడౌన్....” శేఖర్ సోఫా చూపిస్తూ అన్నాడు.

టెంపో కూచున్నాడు. నవ్వుతూ అతన్ని చూశాడు. “కోలా! గమ్మత్తైన పేరు....”

శేఖర్ నవ్వాడు. “సినిమా ప్రపంచంలోకి అడుగెట్టగానే మనుషులు మారిపోయినట్టు పేర్లు మారిపోతాయి! ఆమె పేరు కోలాటం లావణ్య. మావాళ్ళు ఎడిట్ చేసి ‘కోలా’ అన్నారు. గమ్మత్తేమిటంటే ఇలాంటి పేర్లు

త్వరగా క్లిక్ అవుతాయి....”

“కొత్తటాలెంటా?” టెంపో అడు తగిలాడు.

“దాదాపుగా.... టెంపో గారూ. మీరొచ్చి చాలా సేపెందా?” శేఖర్ సందేహిస్తూ అడిగాడు.

టెంపో వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు. యాష్ట్రేలో సంచూసి, వెలిగా వెకి లేచాడు. ఇంకా సగం కూడా కాలని సిగరెట్ ని వేళ్ళతో పట్టుకుని, కిటికీ వైపు కదిలాడు. శేఖర్ ప్రశ్న ఆతనిలో ఆలోచనల్ని రేపు తోంది. తలుపు తట్టిన వ్యక్తిని ‘వచ్చి చాలా సేపెందా?’ అని తలుపు తెరిచిన వాళ్ళు సాధారణంగా ప్రశ్నించరు. సిగరెట్ ని కిటికీలోంచి గువ్వి మరో సిగరెట్ వెలిగించి, టెంపో సోఫా వైపు కదిలాడు.

“వరండాలో నిలబడి పదినిమిషాలు తోటలోని మొక్కల్ని చూస్తూ వుండిపోయాను....” ఆలోచిస్తూ అబద్ధం ఆడాడు టెంపో. ఒకోసారి అబద్ధం నిజాన్ని ఇవతలికి లాగుతుంది.

శేఖర్ బరువుగా నిట్టూర్చి, సర్దుకున్నాడు. “టెంపో గారూ.... శ్రమ తీసుకుని వచ్చారు....” అంటూ అగాడు.

“శేఖర్, కొన్ని విషయాలు అడగడం మరిచి పోయాను. పారిస్ లో ఓడియన్ థియేటర్ కి ఆ క్యాసెట్ ని ఎవరు సవై చేశారు?”

“అడిగాను. జూ ఫిల్మ్ సోర్స్ ని ఎవ్వరూ ఎవ్వరికీ చెప్పరు!” శేఖర్ నవ్వాడు.

“అఫ్ కోర్స్ శశిప్రియ ఫిల్మ్ లోని ఆ వ్యక్తి మరేదేనా ఫిల్మ్ లో సీటు కనిపించాడా? నువ్వు అసంఖ్యాకంగా అన్నిచోట్లా జూ ఫిల్మ్స్ చూసినట్టు శశిప్రియ చెప్పింది....”

“అసలు ఫిల్మ్ దొరికాక, అంత ఆత్రుత లేకపోయినా పారిస్ లో అయిదురోజులుండి బోల్స్ ని బూలు చూశాను. కాపీలకోసమే అయినా, ఆ వ్యక్తి వున్న ఇతర చిత్రాల కోసం నాచురల్ గా చూశాను. కళిప్రియ ఫిల్మ్ దొరక్క-ముందు చూసిన వాటిలోకూడా ఆ మొహం నాకు అవు పించలేదు. అతను కనిపించిన ఒకే ఒక చిత్రం ఇదే!” శేఖర్ జవాబిచ్చాడు.

టెంపో తలాడించాడు. “రాత్రి గిరిశ్ ఆర్య ఫిల్మ్ ని చూశారు. ఆమి పూర్తిగా కళిప్రియే అంటూ కుండ బద్దలుకొట్టి చెప్పాడు....”

“గిరిశ్ ఆర్య రాత్రి నాకు ఫోన్ చేసి ఆ సంగతి చెప్పాడు....” అంటూ శేఖర్ కాసేపు తటపటా యిస్తూ చూశాడు. “మిష్టర్ టెంపో నేను నిజం చెప్ప లేదని మీరన్నారట.... ఆయామ్ సారీ.... అబద్ధాలాడా ల్సిన ఆవసరం నాకు లేదు!”

“అబద్ధాలాడకపోవడం వేరు, నిజం చెప్పకపోవడం వేరు శేఖర్!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“నాకు తెలిసిన నిజాలన్నీ మీకు చెప్పాను?” శేఖర్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

టెంపో చిరునవ్వు నవ్వాడు. “అది త్వరలో తేలు తుంది. ఇట్సాల్ రైట్.... శేఖర్, మిస్ కోలా దేరిని చూడబోతున్నావా?” టెంపో అతని కళ్ళలోకి నూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

అసలు విషయంతో సంబంధంలేని టెంపో ప్రశ్న శేఖర్ ని ఆశ్చర్యంతో నింపిందని అతని కళ్ళు చెప్తున్నాయి. క్షణకాలం తటపటాయించి అతను గొంతు సవరించుకున్నాడు.

“టెంపో గారూ....గుమ్మంముందు నించున్న మీరు ఎంతో కొంత విశేషం తారు! నేను అసాధారణంగా నేమో అన్న అనుమానంతో, నన్ను పరీక్షించడానికి మీరే ప్రశ్న అడుగుతున్నారని నాకు తెలుసు! కోలా నా సిఫార్స్ కోసం వచ్చింది....” అంటూ ఆ గాడు శేఖర్.

లోపల్లోపలే నవ్వుకుంటూ టెంపో మానంగా చూశాడు.

“గంగాధర్ త్వరలో ఒక కమరియల్ చిత్రం రై రెక్టర్ చేయబోతున్నారు. ఆ పిక్చర్లో కనీసం హీరోయిన్ ఛాన్స్ ఇప్పించమని కోలా నా ప్రాణాలు రిస్తోంది. అంతే!”

“నిర్మాత ఎవరు?” డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నించాడు. గంగాధర్ కి మళ్ళీ రై రెక్టర్ ఛాన్స్ వచ్చిందని శశిప్రియ చెప్పలేదు.

“నిర్మాత గంగాధర్.”

టెంపో ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. “అంటే శశిప్రియ సొంత చిత్రం అన్నమాట.”

“గంగాధర్ చిత్రమే అనుకుంటా. ఎందుకంటే, ఆ పిక్చర్లో శశిప్రియ నటించడనుకుంటాను. ‘రామ్ తేరీ గంగా మేరీ లో రాజ్ కపూర్ మందాకినిని టాప్ రెన్ గా మాపించి-ట్టు మరో తారని ప్రెజెంట్ చేయాలని గంగాధర్ అనుకుంటున్నారు. నిజం చెప్పాలంటే రాజ్ కపూర్ కన్నా ధైర్యంగా, చొరబగా వ్యవహరించాలని ఆయన అనుకుంటున్నట్టు తెలిసింది.”

“శేఖర్, గంగాధర్ ఆర్బిఐలో దాదాపు తేరీ వెనక్కి వెళ్ళిపోయినట్టే అని విన్నాను. అతనికి డబ్బె

క్కడికి?" డిటెక్టివ్ టెంపో అడ్మిస్ట్రా ప్రశ్నించాడు.

శేఖర్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "మీకు తెలీదా? శశి ప్రియ దైరిని చూస్తున్నట్టే ఆయన ఆమె కాంక్ అకాంట్స్నీ, కలెక్షన్స్నీ చూస్తున్నారు. కలెక్షన్స్ అంటే అకాంట్స్లోకి ఎక్కని మొత్తాలు!"

టెంపో కళ్ళు చిటిస్తూ చూశాడు. "ఇప్పుడు కూడా ఫైనాన్సిని ఆతని కంట్రోల్ చేస్తున్నాడా?"

"ఆ. ఆ విషయంలో శశిప్రియకి ఏమీ అభ్యంతరం లేదు. శశి ఆయన్ని హృదయంతో ప్రేమిస్తోంది" శేఖర్ జవాబిచ్చాడు.

"శేఖర్, గంగాధర్ తో నీకు మంచి స్నేహం వుందా?" టెంపో అడిగాడు.

"పరిచయం వుంది. అది స్నేహంగా మారేలాగా ఆయన శశిప్రియ భర్త అయిపోయారు!"

"అయితే ఆతను ఇంకా అనాన్స్ చేయని చిత్రం గురించి నీకెలా తెలుసు?"

శేఖర్ అదోలా నవ్వాడు. "గుమ్మంముందు నిలబడి మీరు దాదాపుగా విసివుండాలి! ఊలా చెప్పింది."

"ఆమె కెలా తెలుసు?"

"గంగాధర్ గారు ... చెప్పివుండాలి...." శేఖర్ అనుమానిస్తూ అన్నాడు.

"ఊలా గంగాధర్ క్రేండా?"

శేఖర్ వెంటనే మాట్లాడలేదు. ఆరేళ్లతో నుదుర్ని తుడుచుకున్నాడు. "మిష్టర్ టెంపో, శశిప్రియ మీకు చెప్పివుండాలి.... గంగాధర్ గార్ని ఆ బ్లూఫీల్డ్ ఆమెకి కారీరికంగా దూరంచేసింది. మానసికంగా కూడా దూరం కాలేక ఇద్దరూ సరికయతన పడుతున్నారు. బూ

ఫిల్మ్ గంగాధర్ లోని బలహీన మానవుడిని నిద్రలేపి నట్టుంది. ఆయన తాగుతున్నారు. ఇంట్లోనే ఎవరెవరో అమ్మాయిల్ని.... కలుసుకుంటున్నారు....”

టెంపో అతిప్రయత్నంమీద తన ఆశ్చర్యాన్ని దాచి పెట్టుకున్నాడు. తల పంకించి, సిగరెట్ వెలిగించాడు.

“ఆఫ్ కోర్స్, ఇదంతా శశిప్రియకు తెలుసు. తను ప్రేమించిన భర్త తన దగ్గరే వున్నంతకాలం అతను తాగినా, అమ్మాయిలతో తన ఇంట్లోనే తెతక్కలాడినా ఆమెకి అభ్యంతరంలేదు. ఆమెలో ఒకరంగా గిల్టీ కానన్ ప్రవేశించింది. తన అమాయకత్వాన్ని—బూ ఫిల్మ్ విషయంలో—నిరూపించుకునేదాకా భర్త తనని గౌరవించలేడని ఆమె నిశ్చయించుకుంది! నిజం నిరూపించబడ్డాక తన భర్త తప్పకుండా తనవాడవుతాడు! గంగాధర్ గారు తనని వదిలివెళ్ళిపోయి తద్వారా చిత్ర రంగంలో, అభిమానుల్లో తనకి ఆపకీరి రావడంకూడా ఆమెకి ఇష్టంలేదు. భర్త ఆ బూ ఫిల్మ్ ని మరిచిపోయి, యధాప్రకారం తనని చూసుకోదానికి, అవసరమైతే చిత్రపరిశ్రమకి గుట్ బై చెప్పడానిక్కూడా ఆమె తయారుగా వుంది!”

“ఇదంతా నీకెలా తెలుసు?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“శశిప్రియ చెప్పింది.”

“ఆల్ రైట్.. ఆయితే, గంగాధర్ ని కోలా తరచుగా కలుసుకుంటూ వుంటుందా?”

“వారంలో కనీసం అయిదు రాత్రులు కోలా ఆయనతో గడుపుతోంది!” శేఖర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో లేచాడు. “శేఖర్, శశిప్రియను కలుసుకోవాలి. ఆమె ఎక్కడుంది?”

“‘ఆరణ్యపర్యం’ షూటింగ్ లో, తిరుపతి సమీపం లోని తలకోనలో వుంది. రేపో, ఎలు-డో రావొచ్చు” అంటూ శేఖర్ లేచాడు. “ఊవోండి. టీ తయారు చేసాను.”

“నో థాంక్స్. మరోసారి. ఇంత సేపూ మాట్లాడి నందుకు థాంక్స్!” అంటూ టెంపో కదిలాడు.

శేఖర్ అతన్ని గుమ్మందాకా సాగనంపాడు. తలుపు మూసుకుంది. చిన్న తోట దాటి టెంపో కోడుమీదికి ఎక్కాడు. అతనిలో యెన్నో తలాతోకారేని ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి. ఏవో కొత్త ఆలోచన అతని పాదాల్ని కోడుకి తాపడం చేసింది. సిగరెట్ పొగ ఊరుతూ వెనక్కి తిరిగాడు. అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో విచ్చుకున్నాయి.

శేఖర్ ఇంటి ఎడంవైపునుంచి, కరండామీదికి ఎక్కు తోంది కోలా....

7

“నువ్వేనా?” డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“సాక్షాత్తుగా!” క్రైమ్ బ్రాంచ్ ఇన్ స్పెక్టర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఇప్పుడు ‘మనిషి’గా అవుపిస్తున్నావ్!”

ఇన్ స్పెక్టర్. పృథ్వీరావ్ ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు. “వాడూయూ మీన్?”

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “బ్రౌన్ కలర్ నూటూ బెట్ షర్టు, చక్కగా మ్యాచ్ అవుతున్న నెక్ టై, వంకీలు తింగిన క్రాపూ. మామూలు మనిషి నవ్వే చిరు నవ్వు. కమిన్, అద్దంలో చూసుకో. ఒక ‘హ్యూమన్ బీయింగ్’ నీకు కనిపిస్తాడు!”

పృథ్వీరావ్ పెదవులు చిగునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి.
“అంటే, యూనిఫామ్లో. వుంటే మనిషిలా అవుపించ
ననేగానీ ఆరం?”

“పృథ్వీ. బ్రహ్మాండంగా కనిపెట్టావ్! అది నా ఆర మే
కాదు; ప్రజలందరికీ అదే ఆరం!” టెంపో నవ్వుతూ
తలుపుమూసి, కదిలాడు. పృథ్వీరావ్ నిట్టూర్చాడు.

“పోలీసుల్ని మనుషులుగా చూసినప్పుడే లోకం
బాగుపడుతుంది!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఫ్లాస్కులోని టీని కప్పుల్లో పోసి టెంపో సోఫాలా
కూచున్నాడు. “మనుషుల్లా కనిపించాలిగా?”

“టెంపో, ఇంకా స్వేచు ఇలాగే మాట్లాడితే, అలిగి
వెళ్ళిపోతాను. ఆరగంటలో యూనిఫామ్తో వచ్చే
స్తాను!”

టెంపో పకపకా నవ్వాడు. “ఆల్ రైట్! ఏమిటి
కథ, వెళ్ళిపోకుండా తయారయ్యావ?”

“అలా అడిగావ్, బావుంది. మా.... యానివర్సరీ.”

టెంపో కళ్ళు చిట్లించాడు. “రెండువారాల కింద
టేగా వడ్డింగ్ యానివర్సరీ విందిచ్చారు శరీషా, నవ్వు?”

“అది వడ్డింగ్ డే. ఇది ‘లవ్ ఆట్ ఫస్టు నైట్
డే!’” పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఫస్టు కన్ డే అన్నమాట!” టెంపో నవ్వాడు.

“నో.... అది వేరేవుంది. ప్రతి నెలలో ఏదో ఒక డే
పేరుపెట్టినీ సిస్టర్ నన్ను సంజుకు తినేస్తోంది! ఆల్
రైట్.... ఏమిటి కథ?”

టెంపో సిగరెట్ కలిగించి, పాకెట్ ని పృథ్వీరావ్
వొడిలో పడేలా విసిరాడు.

“పృథ్వీరావ్, నీకో నీలివార్త చెప్తాను?”

“నీలివాత్తా?” పృథ్వీరావ్, సిగరెట్ చుట్టూ పిడికిలి దిగిస్తూ అన్నాడు.

“యస్ ‘బూ’ న్యూస్. అనగనగా ఒక తార. ఆరుకోట్ల ఆంధ్రులకీ ప్రేయమైన ఆ తార పేరు శశిప్రియ” టెంబో ప్రారంభించాడు. కథ వెరిగేకొద్దీ పృథ్వీరావ్ సోఫా అంచుకి జరగసాగేడు.

“ఇంటరెస్టింగ్!” అంతా విన్న పృథ్వీరావ్ క్లుప్తంగా అన్నాడు.

“తను ఎప్పుడూ. ఎవరితోనూ అలా ప్రవర్తించ లేదంటుంది శశిప్రియ. ఈ బూ ఫిలింమీద ఆమె తీవ్రం ఆధారపడుంది. అందరూ నిజమే చెబున్నారు. అబద్ధ మేదో, అసలు నిజమేదో తేలడంలేదు!”

“సురూ. టేక్ మె అర్వైజ్. ఈసారి నీకు దొరికిన వాళ్ళంతా సినిమాకాల్తీలు. నటించకుండా మాట్లాడం, నటించకుండా వుండడం వాళ్ళకి చేతకాదు! ఈ మిస్టరీని నువ్వు ఛేదించలేవు. ఎందుకంటే ఇందులో మిస్టరీలేదు!” పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“పృథ్వీరావ్!”

“నీ హీరోయిన్ పప్పులూ కాలేసింది. ఎక్కడో, ఎప్పుడో, ఎందుకో బురద తొక్కింది. ఇప్పుడు కంపు కొద్దున్న ఆ బురదని కడుక్కోలేక బెంబేలై తిపోయి, యేదో ఒక మేకు సంపాదించి, ఆ బూ ఫిల్మ్ ని తగిలిస్తూ వన్న నమ్మకంతో నీ దగ్గరకొచ్చింది. నిజాన్ని నిజంగా నిరూపించే శక్తి వున్న డిటెక్టివ్ టెంబో, నిజాన్ని అబద్ధంగా, అరసరమేలే అబద్ధాన్ని నిజంగా నిరూపించ గలడని ఊహించి నిన్ను పట్టింది!”

అలాచనల్ని పుట్టిస్తున్న పృథ్వీరావ్ మాటలు

టెంపోని సోఫాలాంచి వెకి లేపాయి. అప్రయత్నంగా పచార్లు ప్రారంభించాడతను. అతన్ని చిరువ్యూహంలో చూస్తూ ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ మహా సి. రెడ్ పలిగించి, పిడికిలి బిగించి పాయింట్ ఊడి గొట్టాలా చప్పుడు చేస్తూ దమ్ములాగాడు.

ఉన్నట్టుండి కాలింగ్ బెల్ మోగింది. టెంపో ఆగి పృథ్వీరావ్ ని అదోలా చూశాడు. చెమట కమ్మిన నుదుర్ని ఆర చేతో అలసటగా అద్దుకున్నాడు.

“పృథ్వీరావ్, ఎక్స్ పర్ట్ కమిరామన్ గిరిశ్ ఆర్య వచ్చిపట్టాన్నాడు. అతనితో బాటు నువ్వు వీడియో చూడు. తరవాత బుర్రలు బద్దలు కొట్టుకుందాం!”

“తప్పకుండా. ఇవారే ఎలాగా పండగ. ఐవిల్ నెలిప్రేట్ విత్ ఏ బ్లూ ఫిల్మ్!” పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. టెంపో గుమ్మంవైపు కదిలాడు.

గిరిశ్ ఆర్య డిటెక్టివ్ టెంపోని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. అతని నుదురు గీతలుగా మారింది. కళ్లలో, మొహంలో విసుగు స్పష్టంగా గోచరిస్తోంది.

“మిస్టర్ టెంపో, ఎన్నిసార్లు చూసినా, రంభ ఊర్వశికాదు. రంభ రంభే! మళ్ళా ఈ చెత్తని ఎందుకు చూశాం?”

పృథ్వీరావ్ పకపక నవ్వాడు. గిరిశ్ ఆర్య అతనివైపు ఉషారుగా చూస్తూ తన విసుగుని మరిచిపోయి నవ్వుడం ప్రారంభించాడు. డిటెక్టివ్ టెంపో లేచి. వాళ్ళ ఎదురుగా నించున్నాడు. సిగరెట్ ముట్టించి, ఇద్దర్ని తడకంగా చూశాడు.

“వెళ్ళయ్యాక శశిప్రియ దంపతులు ఎక్కడెక్కడ

వీశాంతం అనుభవించానో, ఐ మీ వీశాంతంలో అనుభవించానో శక్తిపీఠం అడిగి కనుక్కున్నాను. వానీ మూన్ కి ఫోన్ వెళ్ళేదాకా వాళ్ళు ఇట్లోని పడగ్గదిలోనే కలుసుకున్నారు. ఆమె షూటింగ్ సందర్భంలో రెండుసార్లు ఆమె హైదరాబాద్ వెళ్ళింది. రెండుసార్లు గంగాధర్ ఆమెతో హైదరాబాద్ వెళ్ళాడు. హోటల్ గోల్కొండలో బస చేశారు....”

“ఔంపో....ఇదంతా ఎందుకు చెప్పన్నావో అరంకావడంలేదు!” ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అడుతగిలాడు. ఔంస్పట్ల మానూ ఆర్య సిగార్ వెలిగించాడు.

డిటెక్టివ్ ఔంపో రెప్పవేయవండా పృథ్వీరావ్ ని మానూ వుండిపోయాడు. ఔంస్....తనేమిటి మాట్లాడుతున్నాడు? ఎందుకు? ఎందుకు? అతని మెదడుని కంపటి మీద వేపుతూ, కాలతూన్న ఆలోచనల ఆవిరి చెమట బిందువుల రూపంలో సుదురుమీద ప్రత్యక్షమవుతోంది.. తటాలున అతని కళ్ళు మెరిశాయి.

“మూతకింద వున్న గిన్నె మారినదేమో అని మనం బుర్రలు దడుకొట్టుకుంటున్నాం. గిన్నెమీద పెట్టిన మూత మారినదేమో అని ఒక్కసారికూడా ఆలోచించలేదు!” అన్నాడు ఔంపో గంభీరంగా.

గిరిశ్ ఆర్య అమరం వింటున్న సంస్కృతంరాని వ్యక్తిలా మానూ వెనక్కివారి ఆఘోయిన చుట మట్టించడంలో మునిగిపోయాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అరంకానట్లు చూశాడు.

“ఔంపో, ఇక్కడికి వచ్చినప్పట్నుంచీ అడియో పదతిలో నన్ను ఎజ్యుకేట్ చేశావు ఇప్పుడే వీడియో డ్వారా విజువల్ ఎడ్యుకేషన్ అందించావు. విషయం

వొలిచేసిన ఆగటిపండులా అరమెంది అయితే, నీ
మాటలు బాటిగా అంగకావడలేను! అదేదో గిన్నె,
మూత థియరీ అ—అల్లలొ చెప్పు!”

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “ప్యూథీరావ్, ఫిల్మ్ లో
శశిప్రియకాకుండా దూవ్ ఉండేమా అన్న కోణం
లోంచీ చూస్తూ వుండిపోయాం. టెక్నికల్ గా, లాజి
కల్ గా ఆమె ఆమె అయ్యుండొచ్చని నిర్ధారించుకున్నాక
కూడా ఆ అనుమానం దుప్పటిలా నా మెదడుని కప్పే
సింది. శశిప్రియ శశిప్రియే! ఆమెలోబాటు ఫిల్మ్ లో
కనిపిస్తున్న వ్యక్తి ఆ వ్యక్తి కాదు!”

ప్యూథీరావ్ నెత్తి బరుక్కున్నాడు. “ఇంకా
చెప్పు....”

“శశిప్రియలోబాటు బొమ్మలో ఆదురున్న ఆ ఆలోతు
వెనక, అసలు వ్యక్తి ఉన్నాడు!”

“వాట్?” ప్యూథీరావ్ ఆశ్చర్యంలో అరిచాడు.

“యస్! ఈసారి చెప్పండి!” గిరీశ్ ఆర్య దరువేశాడు.

“ఫిల్మ్ లో ఒరిజినల్ గా శశిప్రియా ఆమె భర్త
గంగాధర్ ఉన్నాడు. ఇప్పుడు శశిప్రియ శశిప్రియగానే
వుంది. గంగాధర్ సానంకో ఆలోతు గాడున్నాడు గిన్నె
గిన్నెగానే వుంది. మూత మాత్రం మారింది!” టెంపో
నవ్వుతూ అన్నాడు.

“యూ మేవీ రైట్. బట్....” ఏదో చెప్ప
పోతున్న ప్యూథీరావ్ కి గిరీశ్ ఆర్య ఆద్దుశగిలాడు.

“నో ఇన్ స్పెక్టర్. మిష్టర్ టెంపో ఈజ్ సెంట్
పర్సెంట్ రైట్! ఎందుకంటే, ఫిల్మ్ లోని మగాణ్ణి
దూవ్ గా అనుకోదానికి ఆస్కారం వుంది!” అన్నాడు
ఆర్య ఉత్సాహంగా.

“సా.... ఇందాకా అర్రంలేకుండా వినిపించిన నా వాసుడుకి ఇప్పుడు అరం^{ధి} ఏర్పడింది. హైదరాబాద్ హోటల్ గోల్కొండలో ఏకాంతంలో వున్న శశిప్రియా గంగాధర్ ప్రణయ సన్నివేశాల్ని యెవరో పథకం ప్రకారం కమెరాలోకి ఎక్కించుకున్నాడు. గంగాధర్ని దూవ్ వ్యక్తి శరీరంలో దాచిపెట్టేశారు!” టెంపా ఇంకొంచెం విడమరిచాడు.

“ఎవరు?” పృథ్వీరావ్ లోని ఇన్ స్పెక్టర్ రకీమని ప్రశ్నను పేల్చాడు.

“ఎవరైనా కావచ్చు! అయితే ఒకేఒక కాపీగా దొరికిన ఈ బ్లూ ఫిల్మ్, ఆ వ్యక్తుల్ని, లేక వ్యక్తిని పట్టుకోవడంలో మన అన్వేషణని చాలామట్టుకు తగ్గించే సా[ం]ది....”

“ఇంకేం? ఎవరెవర్ని అనుమానించవచ్చో చెప్పేయ్?” పృథ్వీరావ్ ఉషారుగా అన్నాడు.

టెంపా సాలోచనగా తలపంకించాడు. చూపుల్ని గిరీష్ ఆర్యుడే పు తిప్పాడు.

“గిరీష్ ఆర్య ఈసారి మళ్ళీ, ‘సాంకేతిక నేత్రంలో’ ఫిల్మ్ని చూస్తారు. ఆ తరవాత....”

“మిష్టర్ టెంపా, పదేళ్ళక్రితం భార్య పోయినప్పట్నుంచీ, నీనీ ఫీల్డులో వున్నా కూడా, నా బ్రహ్మచర్యాన్ని కాపాడుకుంటూ వస్తున్నాను. శశిప్రియ బ్లూ ఫిల్మ్ చూపించీ, చూపించీ, చూసేలాచేసి నా పదేళ్ళ బ్రహ్మచర్యాన్ని పటాపంచలు చేసేలా వున్నారు!” గిరీష్ ఆర్య ఆడ్డొస్తూ అన్నాడు.

టెంపా పకపకనవ్వాడు. పృథ్వీరావ్ శృతికలిపాడు.

రెండోసారి బూ ఫిల్మ్ చూసి అలసిపోయిన పృథ్వీ రావ్ కి, గిరిశ్ ఆర్యకి టెంపో టీ అందించాడు. టీ తాగేసి గిరిశ్ ఆర్య నిట్టూర్చాడు.

“మిస్టర్ ఆర్య, ఇప్పుడేమంటారు?” టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“ఇదివరకూ, చూస్తున్నంత నేపూ శశిప్రియ మీదే నా దృష్టిని కేంద్రీకరించాను. దానిక్కారణం తల మాత్రమే శశిప్రియది అయివుండొచ్చన్న అనుమానం. ఈసారి నా ‘టెక్నికల్ ఐ’ని ఆటాతుకి రివిట్ చేశాను. వాడు నిస్సంచేహంగా దూపే!” గిరిశ్ ఆర్య ఉర్రే కంఠో అన్నాడు.

“ఖచ్చితంగా చెప్పగలరా? ఎందుకంటే మనకున్న ఆధానమల్లా ఆ ఫిల్మ్ ఒక్కటే! తరెక్కిన బుర్రని చల్ల బరుచుకో దానికి మనం తొందరపడకూడదు!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“గవర్నమెంట్ స్టాంప్ పేపర్ మీద చెయ్యికోసి రాసిస్తాను! సంచేహంలేదు మీ భాషలో చెప్పాలంటే మూతి ఒరిజినల్ కాదు. దూపి కేట్! దూవ్ లో ‘ఊ ఆరి నేషన్ ఆఫ్ మెండ్ అండ్ బాడీ’ ఉండాలిసంత పర్ ఫెక్ట్ గా లేదని మీరూ గమనించే వుంటారు!” గిరిశ్ ఆర్య నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ధాంక్యూ వెరీమచ్. కనీసం శశిప్రియ నిజాయితీని మనం నిరూపించుకున్నాం” అన్నాడు టెంపో.

“యస్. ఐ లైక్ దట్ కిడ్. మంచిపిల్ల. ఈ ఫిల్మ్ చూశాక శశిని ఇంకా ఎక్కువగా లైక్ చేస్తున్నాను!” గిరిశ్ ఆర్య నవ్వుతూ అన్నాడు.

పృథ్వీరావ్ దిగ్గరగా నవ్వాడు.

“అర్యులు ఆ లె కింగ్ ని లిమిట్ చేసుకోడం మంచిది. లేకపోతే పశ్చిమ బ్రహ్మచర్యం బ్రహ్మపుత్రలో కలిసి పోతుంది!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

గిరీశ్ అర్య కులాసాగా నవ్వుతూ వుండిపోయాడు. దగ్గుగా మారిపోతున్న నవ్వుని ఆపుకుని కళ్ళు చిటిస్తూ టెంపోని చూశాడు.

“మిషర్ టెంపో, ఇంతకీ ఈ ఫేజ్ బూని ఎవరు తయారుచేసి వుంటారు?”

“మనం ఇప్పటిదాకా సగ మే తవ్వాలం. ఇంకా సగం తవ్వితే గానీ నీటిచుక్క అవుపించదు!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

గిరీశ్ అర్య కలపంకిస్తూ రిస్టువచ్చి చూసుకున్నాడు. “నేను వెళ్ళొచ్చా? అవతల స్టూడియోలు అంటుకుంటాయి!”

“పిలవగానే వచ్చారు. పావుగంటే అనకుండా కూచున్నారు. థాంక్స్ ఎలాట్! వెళ్ళిరండి” టెంపో చెయ్యి ముందుకి చాచాడు.

కరచాలనంచేసి గిరీశ్ అర్య ప్యూజీరావ్ వైపు చూశాడు. ప్యూజీరావ్ తేచి కరచాలనం చేశాడు.

సోఫాలో కూచుని డిటెక్టివ్ టెంపో సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ ప్యూజీరావ్ అతన్ని ప్రశ్నారకంగా చూశాడు.

“టెంపో, ఇప్పుడు చెప్పు: ఎవరు?”

“చెప్పాను.”

“ఎందుకు?”

“చెప్పాను.”

“ఎప్పుడు?”

“ప్రధీర్వా, ఇంటికప్పు. ‘లవ్ ఎట్ ఫస్టువెట్ రే’ నెలబ్రేట్ చేసుకుంటూ రాత్రి తొమ్మిదిన్నర దాకా నీ శ్రమితో వుండిపో. తరవాత ఈ ద్రెస్సు తీసిపారేసి, యూనిఫామ్ తగిలించుకో. సరిగ్గా పదింటికి నేను చెప్పే అడ్రసుకి రా!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

ప్రధీర్వా ని స్పహాయంగా చూశాడు. “ఇది అన్యాయం! మా ప్రేమకూ, పెళ్ళికి సంబంధించిన డబ్బు కోణాల్లో భూకంపాలు వచ్చినా యూనిఫామ్ వేసుకోకూడదని శరీర ఆంక్ష పెట్టి, బాస తీసుకుంది! వెగా పదిగంటలకి ఇంట్లో లేకపోతే ...”

టెంపో పకపక నవ్వాడు, “ప్రధీర్వా, ఏ పిటి యూ! శరీరకి నేను చెప్పానని చెప్పు.”

“చెప్పే, పెళ్ళి నీ గదిలోనే బజ్జోముంటుంది! ఆల్ రైట్ తప్పదుగా!” అంటూ ప్రధీర్వా లేచాడు.

“తప్పించుకోలేవు! బెదిలె ఉత్తెతుల్లో రావొద్దు. బేడింతో రా!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. ఆతని మాటల్లోని రెండో అర్థం ప్రధీర్వాకి నవ్వు తెప్పించింది.

“ఎక్కడికి?”

“తెలీదు!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. “తెలుసుకుని, తొమ్మిదిలోగా ఫోన్ చేస్తాను....”

ప్రధీర్వా మళ్ళీ కూచున్నాడు. అదోలా టెంపోని చూశాడు. “గురూ.... ఈ కేసులో ఇంక మునిగిపోయేం దేంలేదు! తొందరపడొద్దు. తీర్మా ఆలోచించు తీర్మా కేపో ఎలుండో నిన్ను కల్సుకుంటాను. అప్పటికి దారా అన్నింటినీ కలిపి తాడుగా పేసేయ్. కనిపించి కనిపించ నట్టున్న ఆధారాల్లో, అనుమానాన్ని రియిన్ ఫోర్స్ చేసి

పప్పులో కాలేసే....”

“ప్యూథీరావ్, అరగంటనుంచీ దా రాల న్ని నా బుర్రలో తాడుగా అల్లుకుపోతున్నాయ్! అయిదుగురు నలచక్రవర్తుల్ని ఒకేక్షణంలో చూస్తూ దండని ఎవరి మెడలో వేయడమా అని సందేహిస్తున్న దమయంతిలా వున్నానిప్పుడు! శశిప్రియ తనకి ఎవ్వరూ శత్రువులు లేరంటూ చెప్పింది. గాసివ్ వీరుడు చిన్నారావు కథనం ప్రకారం ఆమెకి ముగ్గురు శత్రువులున్నారు....”

“చెప్పవే?” ప్యూథీరావ్ ఉషారుగా అన్నాడు.

“ఆమెకి భర్తగా రూపాందకమంగు గంగాధర్ దైరట్టు చేసిన ‘చీకట్లో నీడలు’ నిర్మాత సపగిరిమూరి శశిప్రియను ద్వేషిస్తున్నాడు. చీకట్లో నీడల్లో నేల కరుచుకున్న అతను నామినల్ రేటుమీద తన రెండో పిక్చర్లో నటించమని ఆమెని అడిగాడు. ఆమె నిరాకరించింది. కాలిఫీట్స్ లేవంది. చీకట్లో నీడలు దైరట్టు చేసిన గంగాధర్ తన భర్త కాడంది. తన భర్త అయ్యాక దైరట్టు చేసివుంటే ఫ్రీగా యాక్టు చేసి పెట్టేదాన్నంది. సపగిరిమూరికి ఆమెమీద ఏడుకొండలంత కసివుంది!”

“తరవాత?” ప్యూథీరావ్ అడిగాడు.

“రెండోవ్యక్తి: ప్రాధ్యూసర్ వీరాస్వామినాయుడు. శశిప్రియకి ఫస్ట్ ఛాన్స్ ఇచ్చిన వ్యక్తి. పరిశ్రమలో అతని ప్రత్యర్థి వీరారెడ్డి చిత్రంలో నటించవద్దని అతను శశిప్రియకి సలహా ఇచ్చాడు. ఆమె అతనిమీద తిరగబడింది. ఇతర నిర్మాతల్ని ఇన్ ఫ్లయెన్స్ చేసి ఆమెకి భవిష్యత్తు లేకుండా చేయడానికి వీరాస్వామినాయుడు యెంతో ప్రయత్నించాడు. అతనిది పాము పగ అని ఇండస్ట్రీలో అందరికీ తెలుసు....”

“నెట్టే?”

“హీరో ఇండ్రమోహన్; నటి భామిని” టెంపో జవాలిచ్చాడు.

“కారణం?”

“ఇండ్రమోహన్ శశిప్రియను దారుణంగా ప్రేమించాడు. ఆమె తన భార్య అయితే, ఆమె చిత్రాలో తనకి మంచి ఛాయలుంటాయని ఆతను ఆశించాడు. హీరో హీరోయిన్ లయిన తామిద్దరూ ముగుడూ పెళ్ళాలయితే మంచి మంచి చిత్రసంఘానాన్ని కనొచ్చని ఆశించాడు. శశి ఆతన్ని మోకాలితో తోనేసి, గంగాధర్ ని కట్టుకుంది. అలాగే భామిని గంగాధర్ మీద కన్నేసింది. ఆమెని నిర్లక్ష్యం చేసి ఆతను శశిప్రియను నెత్తిన కూచో బెట్టుకున్నాడు. సో, శత్రువుల శత్రువులిద్దరూ మిత్రులై భార్యాభర్తలైపోయారు. కానీ, ఇద్దరూ ఇద్దర్ని మరిచిపోలేదు!”

“చాలు. తల తిరిగిపోతోంది!” పృథ్వీరావ్ నీరసంగా అన్నాడు.

“ఇంకా వుంది: ఇంకా ఒక వ్యక్తి వున్నాడు: శేఖర్!”

“ఒప్పుకుంటాను. నువ్వు చెప్పిందాన్నిబట్టి శేఖర్ కి రీజనబుల్ మోటివ్ వుంది. అట్లాగే ఇందాకా చెప్పిన వాళ్ళందరికీ వుంది. ఇంతమందిలో దొంగ ఎవరిలో కాక్కున్నాడో కనిపెట్టడం అంత సులభంకాదు! ఈ రోజులో జరిగేది అసలేకాదు!” పృథ్వీరావ్ కంఠంలో నిరారణ ధ్వనించింది.

“వీళ్ళందరికీ గురువు, చిత్రపరిశ్రమకి కురువృద్ధుడు, డర్బక నిర్మాత, ప్రస్తుతం చాలామంది నిర్మాతలకి

ఫైనాన్సియర్ ప్రత్యేకతార్థామ్ ఉన్నాడు. నాలుగింటికి వాళ్ళలో కొందరిని ఆయన ఇంట్లో నేను కలుసుకుంటున్నాను. ప్రత్యేకతార్థామ్ నాకు మిత్రుడని నీకు తెలుసు!" టెంపో ముగించాడు.

పృథ్వీరాజ్ నిట్టూర్చాడు. "ఓకే... నువ్వు పొమ్మంటే పోతాను; రమ్మన్నప్పుడు వస్తాను...."

"తొమ్మిదింటికి ఫోన్ దగ్గరగా, శరీర దగ్గరగా కూచో!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

8

మూసిన గది తలుపుల్ని చూస్తూ డిటెక్టివ్ టెంపో హాలుమధ్య స్తంభంలా కాసేపు నిలబడ్డాడు. లోపల్నుంచీ బాంసుకొస్తున్న ఉద్రేకాన్ని ఏదో అనుమానం బలహీనంగా అణగదొక్కుతోంది. గోడగడియారం రాగయుక్తంగా శబ్దం చేయసాగింది. ఆలోచనల్లోంచి తెప్పల్లి అతను గడియారంకేసి చూశాడు. పది ...

క్షణంలో ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి టెంపో మేడ మెట్లవేపు కదిలాడు. మెట్లని కప్పిన రెట్ కాల్సెట్ అతని బూట్లు చేయబోతున్న శబ్దాన్ని మింగేస్తోంది. కాసేపట్లో వెకి చేరుకుని, మూసిన తలుపుల ముందు నించున్నాడతను. లోపల్నుంచీ ఏ శబ్దమూ వినిపించడం లేదు. టెంపో వేళ్ళ కణుపుల్లో తలుపుమీద చప్పుడు చేశాడు.

నిశ్శబ్దం అతని వేళ్ళు గండోసారి తలుపుని తట్టాయి.

"ఎవరు?" బాంసురు కంఠం కనిరింది.

"తలుపు తెరవండి!" టెంపో బిగ్గరగా అరిచాడు.

"డోంట్ డిస్టర్బ్! గట్టాట్!" బాంసురు కంఠం లోపంగా గర్జించింది.

“తలుపు తెరిచేదాకా తట్టుతూనే వుంటాను; తెల్లారి పోయినా సరే!” టెంపో కంఠం ప్రతిధ్వనించింది. తలుపు మీద అరచేతిని ఆన్చి, టెంపో సిద్ధంగా నిలబడ్డాడు.

తటాలున గొల్లెం లాగబడింది. తలుపు విసురుగా లోపలికి కదిలింది. టెంపో తన శక్తిని అరచేతిమీదికి కేంద్రీకరించాడు. తలుపు బలంగా తోయబడింది.

గుమ్మంలో నిలబడ్డ వ్యక్తి రౌద్రంగా చూస్తున్నాడు. పాడుగ్గా, బలిష్టంగా వున్న ఆకారం. పక్కపాపిడి గ్రాఫు, సన్నటి మీసాలు. ఆతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. గళ్ళుంటి ఒకే గుండీ వెట్టుకున్న పాడుగు చేతుల చొక్కా. అతను ఆదరాబాదరా డ్రెస్ చేసుకు వచ్చినట్టు చెప్పాంది.

“వాటిన్ దిస్? ఎవర్నువ్వు?” ఊపంతో ఆతని పెదవులు వణికాయి.

“డిటెక్టివ్ టెంపో పేరు విన్నేవుంటారు...” టెంపో మర్యాద ఉట్టిపడేలా అన్నాడు. ఆతని చెయ్యి బలంగా తోసుకునే వుంది.

“టెంపో పేరూ వినలేదు, టాక్సీ పేరూ వినలేదు. గబాట్!” హుంకరించాడతను.

“ఐ వాంటు టూ గెట్ ఇన్. ఆయిమ్ గోయింగ్ టూ గెట్ ఇన్! అండ్ ఆయిమ్ గెటింగ్ ఇన్!” అంటూ టెంపో తలుపునీ, ఆతన్నీ తోసుకుంటూ లోపలికి జొరబడ్డాడు. తలుపు కొద్దిగా ముందుకు కదిలింది.

“ఏమిటి డౌరస్యం? ఐ విల్ నీ దట్... ” టెంపో చేతుల్లోని బలాన్ని కొద్దిగా రుచిచూసిన ఆతను రొప్పుతూ

అరచాడు.

“బాబా భజం తీలతో లాకవలలోకి ఈ శకుతూ
వళ్ళకూడదనుకుంటే కిక్కురుమనకుండా పడుండు!”

పెంపా నిర్ణత్యంగా అన్నాడు.

అతని చెయ్యి బలంగా పెంపా భుజమ్మీద పడింది.
పెంపా యెడమచెయ్యి అతని మణిఃటుని పట్టకానులా
పట్టుకుంది. పెంపా అతనివెపు చూడలేదు. సలుపు
అతని భుజంలోకి మెరుపువేగంతో ఎగబాకివుంటుందని
పెంపాకి తెలుసు.

మంచం దగ్గరగా గోడకి అనుకుని నిలచుని, కంఠా
రుగా చూస్తున్న యుగతిని చూస్తూ పెంపా సన్నగా
ఈలవేశాడు. ఆమె కళ్ళలో నీగూ. భయం ప్రత్యక్ష
మవుతున్నాయి. పల్కటి చీరని రెండు చేతుల్లో గడ్డం
కింద పట్టుకుందామె చీర అస్తవ్యస్తంగా కిందకి వేశాడు
నో ది చీరవనక ఆమె తప్ప మరో గడ్డ ఏదీలేదని
పెంపాకి తెలుసు.

పెంపా, తన భుజంమీద అతని వేళ్ళు వొగులైఃటు
గ్రహించాడు. వెల్లిగా తలతిప్పి అతన్ని నవ్వుతూ
చూశాడు. అతని చేతిని భుజమ్మీచీ విసురుగా,
దూరంగా లాగాడు నొప్పిని దిగమింగే ప్రయత్నం
చేస్తున్న అతని నోరు వంకర్లు తింగింది. కళ్ళలో అగ్రహం
జరికి బాధ చేరింది.

“బుద్ధిగా, తోక మడుచుకుని వెళ్ళి మంచంమీద
కూచో!” పెంపా బెదిరిస్తున్నట్లు అన్నాడు. పెంపా
చేతిఃటునుండి విడు కివారి తోటలా కింగి వేశాడు
తున్న తిమ్మిరెక్కిన చేతిని ఎడంకెత్తో ఆప్యాయంగా
పట్టుకున్నాడతను.

“వచ్చిన పనేమిటో చెప్పేసి, వెళ్ళిపోండి. అయిపోయింది....” అన్నాడతను బహువచనం ఉపయోగిస్తూ.

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “నువ్వు బిజీగా వున్నావని వొంటికి ఆడం పట్టుకున్న కోలా చెప్తోంది! నేను వచ్చిన పని ఇంకా నాలుగు రోళ్ళ సినిమా అంత పెద్దది. శిశిపిలు బూ ఫిల్మ్ లా అంత త్వరగా అయిపోదు, గంగాధర్!” టెంపో వెటకారంగా అన్నాడు. గంగాధర్ అప్రయత్నంగా ఒకడుగు వెనక్కివేశాడు.

“వాట్ డూ యూ మీన్?” అతని బొంగురు కంఠం వణింది.

టెంపో వినపడనట్టు కోలావేపు చూశాడు. “కోలా, గోడకి కుచుకోడం మానేసి బాత్ రూమ్ లోకి పరుగెత్తు. స్నానం చేయడానిక్కాదు, చీర కట్టుకోడానికి!”

క్షణకాలం తటపటాయించి, కోలా గోడని ఆనుకుని అలాగే పక్కవాటంగా ఎడమవేపుకి జరగడం ప్రారంభించింది. కాస్ట్యూమ్స్ ఆమె వీపు బాత్ రూమ్ డోర్ని తాకింది. చీరని ఒక చేత్తో జాగ్రత్తగా పట్టుకుని మరో చేతిని మెలితిప్పి, వెనక్కిపోనిచ్చి, హాండిల్ తిప్పతూ డోర్ని తోసింది. వెనక్కి కదల్తూ బాత్ రూమ్ లోకి మారంది. తలుపు మెల్లిగా మూసుకుంది.

“మిస్టర్... నువ్వు... మీరు..... చాలా అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. యేడుస్తూ పశ్చాత్తాపపడతారు!” గంగాధర్ మాటలు అతని ఆటడుగులో వున్న కోపాన్ని తాడులా వెకిలాగే ప్రయత్నం చేశాయి.

టెంపో అతన్ని హీనంగా చూశాడు. “కట్టుకున్న వెళ్ళాంతో బూ ఫిలిమ్ రియారు చేయడంకన్నా, కట్టుకున్న వెళ్ళాం ఇంట్లో వుండగానే ఆమె బెడ్

రూమ్లో, ఆమె బెడ్ మీదే కోలాలాంటి వొళ్ళయ్యుకునే ఆదాళ్ళతో కులకడం కన్నా, నా ప్రవర్తన అసభ్యం కాదు గంగాధర్!”

“ఏమిటి విరివాగుడ?” గంగాధర్ గర్జించాడు.

“భార్య ప్రణయాన్ని బ్లూఫ్లో తీయటండా, ఏదో తెలుగు సినిమాని నువ్వు రై రెట్ట చేయాలింది!”

“వాట్ నా స్పెన్స్...”

“నీ బ్లూ ఆటా, నీ ఆటా కట్టయింది గంగాధర్. బుకాయించే అవకాశం నీకు లేదు!” టెంపా సగర్వంగా అన్నాడు.

గంగాధర్ మింగేసేలా చూశాడు. “నీకు నిజంగా పిచ్చిపట్టింది. భార్యతో బ్లూ ఫిలిం తీసి యే థిర్తా లోకానికి చూపించడు! ఇంక కోలా సంగతి. ఇది నా ఇల్లు. కోలా నా మనిషి. నా ఇల్లో, నా మనుషుల్లో నా ఇష్టమొచ్చినట్టు ఎగురుతాను. ఆడ్డు చెప్పడానికి నువ్వెవరు?”

“ఎగిరావు, చాలా ప్రమాదకరమైన ఎతుకే. అంత ఎత్తునుంచీ కప్పకూలిపోతావ్! శశిపియతో నువ్వు సాగించిన ప్రణయాన్ని ఫిలిమ్ మీదికి ఎక్కించావు. ఇక్కడ చూపించటండా, చాలా నాచురల్ గా, అమాయకత్వం నటిస్తూ పాన్ లో ఆమె ఆ చిత్రం చూసేలా ప్లాన్ చేశావు...”

గంగాధర్ నవ్వు టెంపా మాటలకి అనకట్ట కట్టింది. “నా భార్యతో నేను సాగించిన ప్రణయం! ఇంకా నేపట్లో ఆ ఫిల్మ్ లోని మగాణ్ణి నేనే అనేలా వున్నావు!”

“ఇంకా నేపట్లో కారు, ఇప్పుడే అంటాను! ఫిలిమ్

లోని ఆ ఆబోతు తోలుకింద దాక్కున్న కోరెదోడ నువ్వే! చాలా చాకచక్యంగా, నీ తల తీసి మరో తల తగిలించావు! నీ శరీరం....”

“ఎందుకో! శశిని నేను ప్రేమించి పెళ్ళాడాను. ఆమెకి అందం. టాలెంట్, డబ్బూ ఆన్నీ వున్నాయి. ఆమెకి ఉన్నవన్నీ నావే! ఏమిటి సాధించాలని నా భార్యని బ్లూ ఫిలింలొకి దించాను? భార్యని బ్లూ బొమ్మగా దించి, ఏ భర్తా లోకానికి చూపించడని ఇందాకే చెప్పాను!” గంగాధర్ వెటకారంగా అన్నాడు.

ఔంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “డబ్బుకోసం కట్టుకున్నదాన్ని పరాయి మగాళ్ళకి అమ్మే లుచ్చాలున్న ఈ లోకంలో, పెళ్ళాంతో బ్లూ ఫిలిం తీసి చూసే, చూపించే నీలాంటి పెద్ద మనుషులూ వుంటారు, గంగాధర్!”

గంగాధర్ కళ్ళు గాలివూదబడిన నిప్పుకణాళ్ళా అయ్యాయి. పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. “నీతో వాడిమ్మా కబడీ ఆడాల్సిన అవసరంలేదు. అయినా, నా హోదాని దృష్టిలో వుంచుకుని, ఒకమాట చెప్తాను. ఆ ఫిక్ష్న్ శశికి పెళ్ళవకముందే తీయబడింది. కళ్ళు తెరిచిచూస్తే నీకు తెలుస్తుంది!”

“ఔంపో గారూ....”

ఔంపో తటాలున తలతిప్పి చూశాడు. గుమ్మంలో నిలబడి శశిప్రియ ఆందోళనతో చూస్తోంది. “ఔంపో గారూ.... మీరు పొంబడాదు. నందిని ఆబోతనుకుంటున్నాను! ఆయన.... అలాంటి పని చేయరు! అందులో— ఆ ఫిక్ష్న్ లో— ఏదో మిస్టరీ వుంది. పెళ్ళాల్సిన చోటికి

వళ్ళండి! ప్లీస్”

ఔంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “రావాలైన చోటికే వచ్చాను. మిస్టరీని బట్టబయలు చేస్తాను!” అన్నాడు గంభీరంగా.

“ఔంపో గారూ....”

“శశి.... నిన్ను నేను సాధించలేదు; బాధించలేదు. నీ మానాన నిన్ను వదిలేశాను. జరిగిందాన్ని నమ్మడిగా తీర్చిం చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. తొందర పడ్డావు. ఈ ఆచుమానం మనిషిని, అనవసరంగా నా మీదికి ఉసిగొలిపావు!” గంగాధర్ సాధింపుగా అన్నాడు.

“శశిని నువ్వు బాధ పెట్టున్నావో లేదో నాకు తెలీదు. ఆమెని అతి తెలివిగా బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావు! బ్లాక్ మెయిల్ చేయడం బాధించడమనే నా నమ్మకం!”

“శశి, నీ డిటెక్టివ్ కి మితిఠిమణ ఉన్నట్టుంది! నిన్ను నేను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నానట! విన్నావా?” గంగాధర్ ఎగతాళిగా అన్నాడు.

“ప్లీస్ ఔంపో గారూ....”

“గంగాధర్, ఆమెని అసహాయ సితిలో, నోరెత్తడానికి వీలేని చిత్రమైన సితిలో పడేశావు. బ్లూఫిలిం ద్వారా ఆమెని డిఫెన్సివ్ గా నడుచుకు నీలా చేశావు. ఇందుకోసం నీ నైపుణ్యమంతా వినియోగించావు. నీ బ్లూ ఫిలిం ఉద్దేశం అదే. ఆమె చూస్తే చాలు! లోకం చూడక్కర్లేను. అందుకే ఆ ఫిలిం కాపీలు ఎక్కడా లేవు! సరిగ్గా నువ్వు హాసీయూని వెళ్ళే సమయానికి కంఫర్ బుల్ గా పారస్ చేరింది....”

“మొదట శశిని ఎలా ఎందుకు బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తు

స్వానో ఊహించి కథ చెప్పి. నీకిచ్చిన ఫీజాకి ఆమె కనీసం కట్టు ధేనా వింటుంది!" గంగాధర్ అడ్డు తగిలాడు.

“చెప్తాను; కట్టు కథ కాదు. గట్టి నిజం! పెళ్ళయ్యాక ఆమె లావాదేవీలు నీ చేతుల్లోకి తీసుకున్నావు. శక్తికి మించి ఆమె సినిమాల్లో నటించేలా బుక్ చేశావు. ఆమె శేటు పెంచి రెండుచేతులా గుంజుకుంటున్నావు బ్లూ ఫిలిం ఆమె నోరు నొక్కేసింది. నువ్వు విచార సముద్రంలో పూరిగా మునిగిపోయి, తనకి దూరంగాకుండా వుంటానికి శశి ప్రయత్నిస్తోంది. ఎందుకని ఆమె నిన్ను అడగదు. డబ్బుని మెల్లిగా పోగేసుకుంటున్నావు. ఆమెని నిర్మాతలకి బానిసలుగా అమ్మేసి, నోరునొక్కేసి బాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావు....”

“ఎందుకొ?”

“సినిమాలు తీసిపారేసి. బెబ్బితిన్న నీ గర్భ్య పేషన్ ని పెకలుకోడానికి. చిత్రణాకంలా టాప్ రాంకోలో టాప్ లో చేరిపోడానికి!” బెంబో నవ్వుతూ అన్నాడు.

గంగాధర్ పగలబడి నవ్వాడు, “నేను నోరు తెరిచి అడిగితే శశిని బుక్ చేసుకున్న నిర్మాతలందరూ కిక్కురు మనకుండా డైరెక్షన్ ఛాన్స్ ఇస్తారు! తరవాత, నాకు సాంతంగా సినిమా తీయాలన్న ప్లాన్ వున్నట్టు అద్భుతంగా ఊహించి, నాకు చక్కటి విడియా ఇచ్చావు! థాంక్స్!”

“నిర్మాతలు నీకు డైరెక్షన్ ఛాన్స్ ఇవ్వరు. అది నీకు తెలుసు. నాకూ తెలుసు! శశిని నీ ద్వారా బుక్ చేసుకున్న నిర్మాతలు ఛాన్స్ కు బదులుగా రెండేసి లక్షలు ఎక్కువగా పారేశారు! వాళ్ళ పేర్లు, డబ్బిచ్చిన

తేదీలూ చెప్పమంటావా? తరవాతసాంతంగా నీనిమా
తీసే విడియా నాలాంటి వ్యక్తి ఇన్వెస్ట్మెంట్లు. నీకే పుట్టుంది;
పుట్టింది. త్వరలో నువ్వు ఒక కమర్షియల్ నూపర్ హీల్
తీయబోతున్నావు. టాప్ లెస్ హీల్స్‌ని తెలుగు
ప్రేక్షకులకి బహుకరించబోతున్నావు. ఇది నిజమో
కాదో బాత్ రూమ్ లో ఇంకా చీర కట్టుకుంటూ నీ వున్న
కోలాని అడిగితే చెప్పుంది!”

“టెంపో గారూ!” శశిప్రీయ ఆశ్చర్యంగా అరిచింది.
టెంపో దగ్గరగా వచ్చిన ఆమెని నవ్వుతూ చూశాడు.

“శశి, నీలో ఎన్నో సందేహాలున్నాయి; తీరుస్తాను.
నీ భర్తకి నడుం పెళ్ళాగంలో అర చెయ్యి వడల్పుతో
పుట్టుమచ్చ వుంది. ఇవాలే ఆ సంగతి కనుక్కున్నాను.
ఫిలిం లో వ్యక్తికి ఆ మచ్చలేదు. మచ్చల్ని స్పష్టం చేస్తే,
మచ్చల్ని తాత్కాలికంగా మేకప్ తో మాయం
చేయచ్చు! గంగాధర్ హోటల్ గోల్కొండలో
నీతో ప్రణయం సాగించినప్పుడు ఆ మేకప్ చేసు
కున్నాడు!

“తరవాత పెళ్ళిమొదట నీ బ్లూ బొమ్మ తయారే
రెండని ఇండాక అతను బుకాయించాడు. జాగ్రత్తగా
చూస్తే ఆ ఫిలిం తీసేనాటికి నీకు పెళ్ళయిందని అర్థమవు
తుంది. తలగడకింద జాగ్రత్తగా పెట్టిన నీ మంగళనూత్రం
కొద్దిగా ఇవతలికి కనిపిస్తోంది! మూడింటిలు నీ భర్తే ఆ
సమయంలో మంగళనూత్రం తీయించి వుండాలి....”

“మిషన్ టెంపో ఒకసారే కాదు, చాలాసారు...
ప్రతీసారి నేను మంగళనూత్రం తీసి తలగడకింద పెట్టే
దాన్ని.... అఫ్ కోర్స్ ఇద్దరిమధ్యా అదెందుకని ఆయన
అనేవారు....” శశిప్రీయ కంఠం వణుకుతూ అగింది.

మనో సంగతి: గంగాధర్ ఛాతీ నిండుగా ఎలుగొద్దు! వున్నట్టు వెంట్రుకలున్నాయి. ఫిల్ములో 'క్యూ' ఛాతీమీద వెంట్రుకలు అసలు లేవు. ఫిల్ము షెడ్యూల్ ఫిక్స్ చేసుకున్నాక, అతను శరీరంమీద వెంట్రుకలు లేకుండా చేసుకున్నాడు. కత్తిలాంటి గంగాధర్ కి అదే మంత కష్టమయిన పని కాదు!" టెంపో నవ్వుతూ ఆగాడు.

శశిప్రియ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం ఆమె కళ్ళకన్నా పెద్దగా అవుపిస్తోంది. అప్రయత్నంగా ఆమె దృష్టి గంగాధర్ వేపు తిరిగింది. గుండీలన్నీ వెట్టుకొని అతని చొక్కాలోంచి ఛాతీ గొంగళిలా అవుపిస్తోంది. అతని కళ్ళు అదోలా శశిప్రియవైపు చూశాయి.

"శశి.... డోంట్ బీల్వ్ హిమ్. హి ఈజ్ క్రూకడ్! ఇతడు చెప్పిందంతా కట్టుకథ. నన్ను మాత్రమే కాదు, ప్రతి భర్తనూ అవమానించే చెత్తకథ అది! నా సంగతి నీకు తెలుసు!" గంగాధర్ ఉద్దేశంతో అన్నాడు.

శశిప్రియ సందిగంగా అతన్నీ టెంపోనీ చూస్తోంది. ఇద్దర్నీ నమ్మాలనిపిస్తోన్న భావం, ఇద్దర్నీ నమ్మకూడదన్న అనుమానం ఆమెని ముందుకీ వెనక్కి లాగుతున్నాయి. డిటెక్టివ్ టెంపో ఆమెని జాలిగా చూస్తూ, గంగాధర్ వైపు తిరగాడు.

"మిస్టర్, నా గెటౌట్! శశిదగ్గర ఫీజు గుంజాకుని, యేమీ చేయలేక, ఫీజు వాపసు చేసే యివ్వలేక నా మీద బురదకొట్టి, ఆమె మనసుని పాడుచేయాలనుకున్నావ్! ఇందుకు మరో కారణం కూడా వుంది. నన్ను ఛండాలుడిగా నీ తర్కంతో చిత్రించి శశిని నాకు దూరం చేయడానికి మరో చోటినుంచి నీకు చేతుల్నిండా

భీజా దొరికింది!”

శశిప్రియ తన వేపు తటాలున తల తిప్పినట్టు పెంపొ
గు రించాడు. ఎగతాళిగా నవ్వుతూ గంగాధర్ ని
చూశాడు. “మొ తంమీద సినిమా డైరెక్టర్ రనిపించు
కున్నావ్, సి నేరియోని అప్పటికప్పుడే అల్లెస్తున్నావ్!
కానీ ..”

“అల్లడం కాను; ఆసలు సంగతి శేఖర్ని నిలదీస్తే
బయటపడుతుంది! శశిని సొంతం చేసుకోలేని ఆ చవ
టాయ యిప్పుడు ఈ ప్లాన్ వేశాడు! నీ నాటకంలో శశి
నాకు మారమవుతుంది. శేఖర్ గాడు మెల్లిగా ఆ మెకి
దగ్గరవుతాడు!” గంగాధర్ ఆవేశంతో అన్నాడు.

“శేఖర్ దాకా యెందుకు? నిన్ను నిలేసి నీ చేతి నిజం
కక్కిస్తాను. ఎవరు, యెందుకు ప్లాన్ చేశాలో నాకు
బాగా తెలుసు నీ ప్లాన్ లో భాగంగా పారన్ ఓడియన్
ధియేటరు ఓనరుకి నువ్వు స్వయంగా క్యాపెట్ అందిం
చిన విషయం క్రైమ్ ఇన్ వెస్టిక్టర్ పుథ్విరావ్ వ్యారా
కనుక్కున్నా. ఫ్రాన్స్ పోలీస్ ఇన్స్పెక్షన్ తాదాకారి
అక్కడ నిజాన్ని కక్కించాడు!” పెంపొ ఆగి, సిగరెట్
పెరిగించాడు. గంగాధర్ కళ్ళలో కదిలి మాయమయిన
యేదో మాన్సు అతని చూపుల్నుంచీ తప్పించుకోలేక
పోయింది.

“నాధారణంగా బ్యూరింగ్ కాపెట్ ని కొంటూ యెవ
రనా దబ్బస్తారు. ఓడియన్ వోనరు నీ ఇంటరెస్టు చూసి,
నీ ఆశ్రం గమనించి ఆ కోణ దాన్ని ప్రదర్శించడానికి
నీ దగ్గరే డబ్బు గుంజుకున్నాడు!” పెంపొ నవ్వుతూ
అన్నాడు.

గంగాధర్ మంచం దగ్గరగా కదిలాడు. తలగడ

పక్కనే పడున్న సిగరెట్ పాకెట్ ని అందుకున్నాడు. సిగరెట్ ని తెరిగించి, శశిప్రియని తడేకంగా చూశాడు.

“శశి, ఈ గదిలో నేనో, అతనో వుండాలి. పుట్ పాత్ మీద నోటికి తచ్చందల్లా కూనే కొత్తపిచ్చివాడిలా యేమిటేమిటో వాగుతున్నాడు! ఆ ప్రలాపాల్ని వోపిగ్గా వింటున్నావు నువ్వు. ఈ నాటకంలో శేఖరుతో బాటు నువ్వు కూడా పాత్రధారణ చేస్తున్నావని యింత సేపటికీ అరం చేసుకోగలిగాను! నీతో పాంస్ వెళ్ళినందుకు యిప్పుడు సంతోషిస్తున్నాను. నీ నిజస్వరూపం అక్కడ నాకు కనిపించింది! నిన్ను ప్రేమించాను; నుడై శశి.... నీ హాపీ విత్ యువర్ శేఖర్!”

“గంగాధర్” శశిప్రియ కంగారుగా అంది.

“అంత తొందరేం లేదు గంగాధర్! కొంచెం వోపిక పట్టు!” డిటెక్టివ్ టెంట్ లో ఎగతాళిగా అన్నాడు.

గంగాధర్ తలూలున అతనివేపు తలతిప్పి నిప్పులు కమ్మతూ చూశాడు. “గేటౌట్ యూ....”

బాత్ రూమ్ డోరు చప్పుడు గంగాధర్ ని అటకా యించింది.

చీకట్లుకున్న మిన్ కోలా గదిలోకి చూసుకొచ్చింది. ఆ వేశంతో ఆమె ఛాతీ ఎగిరెగిరి పడుతోంది. ఎర్రటి కళ్ళతో ఒకసారి గంగాధర్ని చూసి శశిప్రియ వేపు తిరిగింది,

“శశిప్రియ గారూ. మీకు నన్ను క్షమించాలి. మీ గూటిని కొల్లగొట్టే ఉద్దేశంతో నేను ఇక్కడికి రావడం లేదు. అతనికి అడది కావాలి. నాకు డబ్బు కావాలి. అంతే. అయితే. ఈ మధ్య నామీద మోకా యుక్కు పెంది. త్వరలో తీయబోయే అచ్చ తెలుగు సినిమా గురించి

నాకు చెప్పాడు గంగాధర్. అందులో మెయిన్ కోల్ నాకు యిమ్మన్నాను. నిజం చెప్పాలంటే ఇచ్చితీరాలని ఒకసారి బెదిరించాను. గంగాధర్ అలా బెదిరే వ్యక్తి కాదు. నా బెదిరింపుకి సమాధానంగా గుడలేని సితిలో రహస్యంగా తీసి నా ఫోటోని నాకు ప్రెజెంట్ చేశాడు! ఆ ఫోటోతో నా నోరు నొక్కేకాదు....”

“యూ రిచ్” గంగాధర్ అరిచాడు.

“గంగాధర్ లుచ్చా. నా నేకడే ఫోటో తీసినట్టే మీ బ్లాఫిలిం కూడా తీసివుంటాడు!” కోలా అరిన్ని పట్టించుకోకుండా హుంకరించింది.

గంగాధర్ మెరుపులా కదిలాడు. అతని చెయ్యి మెరుపులా కదిలింది కోలా చెంప చెళ్ళుమంది. కవ్వన అరుస్తూ కోలా గోడకి విసురుగా పడింది. గంగాధర్ రాద్రంగా టెంపోలైపు తిరిగాడు.

“నువ్వు కద్దున్న అబద్ధాల గోడకి అబద్ధాల ఇటు కలు సపై చేయడానికి కోలా ముండనీ ముందు బాగ్ర క్లతో నియమించావన్న మాట! ఆర్ రైట్!.... శశి....”

“గంగాధర్, సినిఫీల్డులో ఆకాశాని కెక్కడం కోసం శశిని బలిచేసి, ఆ మె డబ్బుతో నిచ్చిన తయారు చేసు కోవాలనుకున్నావ్. ఆమెని బ్రెయిన్ వాషచేసి పెళ్ళా డంలో నీ ఉదేశం అదే అని నా పరిశోధన వల్ల వెల్లడైంది. నేను చెప్పేదంతా నిజమనీ, నువ్వారేవన్నీ, ఆడినవన్నీ అబద్ధాలే అనీ నిరూపించే సాక్ష్యం, దూప్ తలని ఉపయోగించక ముందు తీసిన బ్లాఫ్ లో కాపీ నీ గదిలో నీ దొరుకుతుంది!” టెంపో గబగబా అన్నాడు; వోరగా శశిని చూస్తూ.

శశిప్రియ వాలుగా గంగాధర్ని చూస్తోంది. ఆమె చూపులు మంచం వెనక గోడలోకి వున్న అలమారమీద ఓణకాలం నిలిచాయి. టెంపో గొంచెం ముందుకి కదిలాడు.

“శశి, నీలో యింకా మిగిలివున్న అనుమానాన్ని పటాపంచలు చేసే ఆ ఆసలు క్యాసెట్ ని ఇప్పుడే నీకు చూపిస్తాను!” అంటూ టెంపో అలమారవైపు నడిచాడు. జేబులోంచి స్కెలిటన్ కీని ఇవతలికి తీశాడు.

గంగాధర్ మంచంమీద కూచున్నాడు. శశిప్రియా, యిప్పుడు లేచి విగ్రహంలా నించున్న కోలా కళ్ళు పెద్దగా చేసుకుని టెంపోవైపే చూస్తూన్నారు. గంగాధర్ నిర్భయంగా సిగరెట్ వెలిగించాడు. కాసేపట్లో అలమార తాళంచెవి క్లిక్ మంది. శశిప్రియ అనంకల్పితంగా అలమారవైపు కదిలింది.

అలమార పై ఆరలో, బ్రాస్ కవర్లో భద్రం చేయబడిన క్యాసెట్ ని టెంపో ఇవతలికి తీశాడు. నవ్వుతూ, తన సమీపంలో నిలబడ్డ శశిప్రియను చూశాడు.

“నిన్నూ అతన్నీ చూపించే ఆసలు క్యాసెట్ ఇదే అని నా నమ్మకం!” అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

“నీ నమ్మకాన్ని జేబులో దాచుకుని, ఆ క్యాసెట్ ని ఇలా విసురు!” గంగాధర్ కంఠం వినిపించి టెంపో వెనక్కి తిరిగిచూశాడు.

మంచం ముందు నిటారుగా నించున్నాడు గంగాధర్. అతని చేతిలో రిరాల్యూరు మెరుస్తోంది. అతని పెదవుల చివర్లలో చిరునవ్వు గర్వంగా తొంగిచూస్తోంది. అతని కనుగుడ్డు కదలడం మానేసిన గోలీకాయలా వున్నాయి. రెప్పలు కదల్చకుండా టెంపోనే చూస్తు

న్నాడతను.

భయ. తో. ఆశ్చర్యంతో శశిప్రియ ఊపిరి పీల్చు
కోడం టెంపోకి స్పష్టంగా వినిపించింది.

డిటెక్టివ్ టెంపో కనుబొమలు పైకి లేచాయి. చిరు
నవ్వు అతని పశ్చమిద తిల్లగా మెరిసింది. క్యాసెట్
పట్టుకున్న అతని చెయ్యి కొద్దిగా కదిలింది. గంగాధర్
చేతిలో రివాల్వరు కొద్దిగా, పైకి టెంపో ఛాతీ ఎడం
పై పుకి చూసింది.

“అను!” గంగాధర్ గరించాడు.

“క్యాసెట్ ని విసరొద్దు మెల్లిగా మంచం నీ కాళ్ళకి
తగిలేదాకా ముందుకి కనులు. క్యాసెట్ ని మంచంమీదికి
వదులు. రెండు చేతుల్ని వెక్కట్ట!” గంగాధర్ హెచ్చ
రించాడు.

కదలబోయిన టెంపోని శశిప్రియ కంఠం ఆపింది.

“గంగాధర్!” ఆమె కంఠంలో ఆశ్చర్యం, ఆపే
దనా కలిసి ధ్వనించాయి. “అయితే.... అయితే....
టెంపో గారు చెప్పిందంతా నిజమే అన్నమాట! నిన్ను....
నిన్ను.... ఎంత ప్రేమించాను.... గంగాధర్! నిజాన్ని
నమ్మడంలా.... నా ప్రేమ.... ఇంత సేపూ నాకు అడ్డు
తగులుతూ నీ వుంది... ఇదంతా అబద్ధమనీ.... నువ్వీ
దారుణం చేయలేదనీ చెప్ప గంగాధర్!” శశిప్రియ ఆపే
శంతో, ఆపేదనతో అరిచింది. టెంపో ఆమెని వాలుగా
చూశాడు. కన్నీళ్ళు ఆమె మొహంమీద కాలువలు కట్ట
న్నాయి. రెండు చేతుల్లో కణతల్ని నొక్కుకుంటూ
గంగాధర్నే చూస్తోందామె. సన్నగా ధ్వనిస్తూన్న ఆమె
వీడుపుని గంగాధర్ నవ్వు మింగేసింది.

“గంట నుంచీ ఔపూ నీ వున్నాను! కానీనీ శ్రేయోభి

లాషి టెంపో నమ్మలేదు. నువ్వు కూడా! క్యానెట్
 తోసం దేశదేశాలూ వెతికించి, ఈ డిటెక్టివ్ ని నియ
 మించి అనవసరంగా డబ్బు తగలేశావ్! ఆల్ రైట్.
 జరిగిందేదో జరిగింది. ఇంతా జరిగాక, నన్ను నువ్వు అను
 మానించాక, మనిద్దగం ఒకే కప్పుకింద వుండటం జరగ
 దనుకుంటున్నా. ఇప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నా. నీ కరీర్ కి బెబ్బ
 తగులు దనుకుంటే అనవసరమైనంత కాలం నిన్ను నా
 భార్యగా చెప్పకో దానికి అనుమతి యిస్తున్నా!
 గుడ్ బై!” గంగాధర్ చూపుల్ని టెంపోపై పు
 తిప్పాడు.

గంగాధర్ మాటలు టెంపోకి నవ్వు తెప్పించాయి.
 శశిప్రీతుకు అగ్రహం తెప్పించాయని ఆగిపోయిన ఆమె
 వీడుపు చెప్పింది.

“కమాన్! కదులు!” గంగాధర్ రివాల్యరు ఊగిస్తూ
 ఉత్తయించాడు.

టెంపో కొద్దిగా కదిలాడు. అతని కన్ను మెరిశాయి.
 ఆ మెరుపు గంగాధర్ చూశాడా? టెంపో చిరునవ్వుని
 పెదవులకి పూసుకున్నాడు.

“గంగాధర్, ఒక అపరాధం చేశావు. రెండో అప
 రాధం చేయొద్దు. రివాల్యరు దాచేయి. బ్లూ ఫిలిం
 కేసుతో కన్ను లాట్టపోయినా నీకు చావు తప్ప
 తుంది....”

“షట్! కదులు. క్యానెట్ ని మంచమ్మిదికి
 వగులు!” గంగాధర్ వసుంకరించాడు. అతని చూపులు
 తన కదలికలమీదే వున్నాయని టెంపో సంతృప్తితో
 గమనించాడు. శశిప్రీయ చూపుల్తో అతని దృష్టిని మళ్ళి
 కుందా?

విగ్రహంలా నుంచున్న గంగాధర్ కి, తన వెనుక గాలి కదులున్నట్టు అవిపించింది. మెల్లిగా తల తిప్ప బోయాడతను.

రివాల్యూరు బారెల్ గడ్డిపారలా గంగాధర్ కుడిచేతి మీద వాలింది. అతని చేతిలోని రివాల్యూరు కిందపడి చప్పుడు చేసింది. అప్రయత్నంగా అతను పెట్టిన చిన్న శేక ఆ చప్పుడులో కలిసిపోయింది. మెరుపులా అతను పక్కకి తిరిగాడు.

రివాల్యూర్ తొనని అతని పొట్టలోకి గూటంలా గుచ్చిన ఇన్స్ పెక్టర్ ప్యూథీరావ్, గంగాధర్ ముహూంలాకి తీక్షణంగా చూశాడు.

“గంగాధర్, గవచివ్ గా నించో!”

ఆశ్చర్యంతో గంగాధర్ కళ్ళు యింకా ఎర్రగా అయ్యాయి.

పకపకా నవ్వుతూ డిటెక్టివ్ టెంపో ఇన్స్ పెక్టర్ దగ్గరగా నడిచాడు. “థాంక్స్ ప్యూథీ! ఆలస్యంగా వచ్చినా, క్షమాక్స్ నీనకి అందుకున్నావ్!”

“మెట్లన్నీ ఎక్కేక బూట్లు తీసేశాను: ఎందుకేనా మంచిదని! అందుకే క్లాస్ ఆలస్యం అయింది....” ప్యూథీరావ్ నవ్వుతూ వివరించాడు.

“ఉత్తి చేతుల్లో వచ్చావా?” టెంపో నవ్వుతూ అడిగాడు.

ప్యూథీరావ్ నవ్వుతూ ఎడంవైపు బెల్టుకి వేశాడు తున్న బేడీల్ని తిశాడు. రివాల్యూరు చెబ్బితో వా వెక్కు తున్న గంగాధర్ చేతికి తగిలించాడు. వెరివాడిలా ఒక సారి బేడీల్ని చూసుకుని గంగాధర్ తల వెకతాడు. నిప్పును కక్కుతూ టెంపోని చూశాడు. పళ్ళు కొరుక్కు

ఔంహా! తిరిగొస్తాను!
ను కర్కశంగా.

నవ్వి యేనో చెప్ప
కొన్ని అపింది. శశిప్రియ
ను నిలబడింది. ఆమె
లేవు. అగ్రహం ఆమె

కదిలింది. గంగాధర్
చప్పుడు గదిలో ప్రతి
గూరుగా పక్కకి కదిలి

నా ప్రేమను రుచి
కూస్తావ్! తిరిగొస్తావా?
నీకా మగతనం వుందా?
కాదు—నీ తీవ్రతలూ
కాకుండా చేస్తాను! నీ
క్రీస్ టేక దిస్ డర్ట్
ంది.

, ఆ రివాల్యూర్ నీ అధి
కా కొన్ని ఎవిడెన్సులు
'లూ రగరా!"డిటెక్టివ్

సేట్ మెంటూ కూడా
అంది.

టెంపో నవ్వుతూ గంగాధర్ ముహూర్తాకిచూశాడు. అతని ఎడమ చెంప బూరెలా పొంగింది, ఆ పొంగులోంచి రక్తం కాలువలా కారుతోంది. ఉంగరం ధరించిన శశిప్రియ చెయ్యి గంగాధర్ చెంపని వజ్రంలా తోసినట్టుంది ... శశిప్రియ భరరక్తం కళ్ళ తాసింది....

“లెట్స్ గో!” పృథ్వీరావ్ హెచ్చరించాడు.

9

“టెంపో, అన్నవిధంగా రాత్రిలోగా అసలు వ్యక్తిని పట్టగలుగుతావని నేను అనుకోలేదు! పైగా నువ్వు అనుమానం వ్యక్తంచేసిన వ్యక్తుల్లో కాకుండా మరో వ్యక్తిని, ఎవ్వరూ అనుమానించలేని గంగాధర్ ని ఎలా సందేహించావో, ఎందుకు సందేహించావో ఆర్థం కావడంలేదు!” ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అన్నాడు.

“నేను కూడా గంగాధర్ ని అనుమానించలేక పోయాను....” టెంపోకి, పృథ్వీరావ్ కి యెదురుగా సోఫాలో కూచున్న శశిప్రియ మెల్లిగా అంది.

టెంపో సిగరెట్ ముట్టించి ఆమెని నవ్వుతూ చూశాడు. “గంగాధర్ ప్రేమగురించిన చిత్రీకరణ చివరి దాకా నన్ను తప్పదాటలోనే నడిపించింది. నువ్వతన్ని అనుమానించలేక పోవడానికి కారణం నీ ప్రేమ. నేను వెంటనే అనుమానించలేక పోవడానికి కారణం నీ ప్రేమ! ప్రేమ గుడ్డిది!”

“నిజమే గాడిదను గుర్రమనుకుని గుడ్డిగా ప్రేమించాను....” శశిప్రియ కంఠంలో పశ్చాత్తాపం పలికింది.

“ఎవరేనా, ఎవరి బూఫిలిమేనా తయారుచేస్తే దానికి కారణం ఒక్కటే: స్వలాభం. నీ క్యానెట్లు ఒకటికన్నా యెక్కువ లేవు కాబట్టి అమ్మి డబ్బు

సంపాదించే ఉద్దేశం 'అసలువ్యక్తి'కి లేదని తేలిపోయింది. అమ్మి డబ్బు చేసుకోవచ్చుడు. ఇక మిగిలింది ఒక్కటే. బ్లాక్ మెయిల్. బ్లాక్ మెయిలర్ కూడా లేడు! అయితే యే ఉద్దేశాన్ని ఆశించి, బ్లాక్ ఫిలిం తయారు చేయబడింది? మరో ఉద్దేశం లేకుండా యెవరైనా తమ ప్రణయాన్ని ఒక క్యాపిట్ గా తీసుకుంటే దానికి కారణం ఒక్కటే. ఏకాంతంలో తమ శృంగార లీలల్ని చూసి ఆనందించే చిత్రమైన ఊరిక! ఇక్కడ అదీలేదు. పాటలో ఒక్క చోటే అది ప్రదర్శించబడింది!" టెంపో ఆగి ప్యూట్స్ గావ్ వైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"చక్కటి విశ్లేషణ! సాగించు!" ఇన్ స్పెక్టర్ ప్యూట్స్ గావ్ అన్నాడు శశిప్రియా ఆమె దగ్గరగా, సోఫా వెనక నిలబడ శేఖర్ ఏకాగ్రతతో వింటున్నాడు.

"రెండోసారి శేఖర్ని కల్సుకున్నప్పుడు నాకు తెలిసిన కొన్ని విషయాలు నా ఆలోచనల్ని మరో దారికి మళ్ళించాయి. భార్య బూతు చిత్రం చూసి షాకాన్ని గంగాధర్ విచారంలో మునిగిపోకుండా ఆమె ఇంట్లోనే ఇతర స్త్రీలతో తన కామాన్ని నిర్భయంగా, నిస్సంకోచంగా చల్లార్చుకుంటున్నాడు. కోలాలాంటి వాళ్ళ ముఖాన్ని తీవించే ఆదాళ్ళతో శారీరక సంబంధం వుంచుకున్న గంగాధర్ బ్లాక్ ఫిలింలో కనిపించిన భార్యతో శారీరక సంబంధాన్ని యెందుకు తెలచేసుకున్నాడు? బ్లాక్ ఫిలిం భార్య, ఆ ఆడవాళ్ళకంటే అధికంగా చెడిపోయిందేమిటి?"

"తరవాత, ఆర్ట్ ఫిల్మ్ లో మూతికాలి అక్షాతవాసం లోకి వెళ్ళిపోయి భార్య దైరీమానే గంగాధర్ సాంతంగా సినిమాతీయాలని సంకల్పించడం నాకు అస

హాజంగా అనిపించింది. శశిప్రియ ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యేలా కార్ పీట్స్ అరేంజ్ చేయడంలో వీలయినంత త్వరలో, వీలయినంత అత్యధికధనం పొగేసుకోడం తప్ప మరో ఉద్దేశం నాకు కనబడలేదు! తనని దర్శకుడిగా నియమించని నిర్మాతలందరిమీదా, ముఖ్యంగా తను నటిస్తున్న చిత్రాల్లో డై రెక్షన్ ఇప్పించని శశిప్రియమీదా అతనిలో కసి పెరిగిందని నా అనుమానం....” టెంపో ఆగి శశిప్రియవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

“నిజమే కావచ్చు! నా చిత్రాల్లో డై రెక్షన్ ఛాన్స్ ఇప్పించమని నన్ను చాలాసార్లు అడిగాడు. చివరికి నేను యాక్టు చేయడానికి దాన్నొక కండిషన్ గా వుంచమన్నాడు కూడా! నేను అంగీకరించలేదు. భర్త వేరు. డై రెక్షర్ వేరు అనుకున్నాను. అతను పగబట్టాడని పసిగట్టలేకపోయాను!” శశిప్రియ అంది.

“ఆ కసిని సొంత చిత్రంతీసి, తీర్చుకోవాలన్న కోరికా, శశిప్రియను గిలీ కానన్ లో, డి'ఫెన్సివ్ లో పడేసి ఆమె సంపాదనని సొంతం చేసుకుని వెళ్లి చేరుకోవాలన్న ఆశా అతన్ని లెల్లివై స బ్లాక్ మెయిలర్ గా చేశాయి! ఇన్ని దురాలోచనలున్న వ్యక్తి శశిప్రియని అంతగా ఎలా ప్రేమించాడన్న సందేహం నన్ను పీడించింది. ప్రత్యేకాత్మారామ్ ఇంట్లో నేను కలుసుకున్న ప్రాధ్యులర్లు, హీరో ఇండ్రమోహన్ నాకు గంగాధర్ నిజస్వరూపాన్ని వివరించారు. 'ఆయోపాపం' అన్న వాళ్ళచేత అందలం మోయించి, గమ్యం చేరుకునే అలవాటు గంగాధర్ కి పుట్టుకలో వచ్చింది. వెగా ముఖ్యంగా పూర్వాశ్రమంలో అతనికి వెళ్ళింది!” టెంపో ఆగి శశిప్రియవైపు చూశాడు.

తెనుచుకుంది. “మిష్టర్
 ంరాన్ని అడుకుంది.
 క్టర్ ప్యూర్స్ రావ్ అత
 డీ ఒకటి! పూర్వాశ్రమ
 చేయడం ప్రారంభం
 సినిమా తియ్యకపోతే,
 సానని ఆమె నికరంగా
 తోలేక అతను తెలివిగా
 క్ మెయిల్ కాని బాక్
 గా, పాత పెళ్ళాం తీటా
 టెంపో నవ్వుతూ

డిటెక్టివ్ టెంపోని

వాత పడిపోకుండా,
 రోకుండా నన్ను కాపా
 వాలో అరంకావడం
 త్వరలో అతన్నుంచి
 కన్న ఎత్తుతాను!”
 పో చిరు నవ్వుతో

గా చూసింది. ఆమె
 ఆమె వెనక నించున్న
 ఆమె భుజంమీదికి

నా భార్య అవుతుంది.
 ఉద్రేకంతో వణికింది,

శశిప్రియ తటాలున తల వెక తి ఆతని మొహంలోకి చూసింది. ఆమె కళ్ళ చివర్లోంచి జారుతున్న ఆనంద బాష్పల్ని డిటెక్టివ్ టెంపో, ఇన్ స్పెక్టర్ ప్యూర్ఫీరావ్ చిగునవ్వుతో చూశారు.

“వెరీ గుడ్, శేఖర్! ఆలా అయితే వెనకనుంచోడం దేనికి? సో ఫాలో శశిప్రియ నే కూచో. ప్యూర్ఫీరావూ, నేనూ ఆశీర్వాదిస్తాం!” డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

అప్రయత్నంగా శేఖర్ కదిలాడు. శశిప్రియ తల వాల్చి కదిలిపోతూ టెంపోని చూసింది. మరుక్షణం ఆపుకోలేక హాయిగా నవ్వేసింది. ఆమె మొహం మేఘాల నీలనీడలు తొలగిన చందమామలా వుంది.

“చూశావా, నాలా హాయిగా నవ్వుతున్నావ్!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

—: అ యి పో యి ం ది :—